

Jaunāko laiku vēstures ievadkurss.

(Politikas taisīšana esot tikpat slēpjama kā desu taisīšana. Lai tautai nebojātu dūšu. Tomēr, kaut vai Latvijas suverēna - tautas - varas tēlošanas labad kaut kas tomēr jāpasaka būtu.

Un te nu lasītajam derētu padomāt, kā viņš vērtē tos diženos budžeta uzturētos

drošības, politikas, ekonomikas, finanšu, tiesībsargāšanas, sabiedrības zinātņu, vēstures, plašsaziņas

akadēmiķus, profesorus, ekspertus, ietekmes personas,

kuri izliekas par beigtiem. Kā neliešus, meļus, mīzējus, muļķus... Varbūt kā gudros, kuri zin, kad paklusēt? Neaicinu sekot veltēšanu blēfotāju pēdās, kuri gan nepavisam mierā nestāv, bet strādā par tukšiem klabekļiem, spekulējot uz veltētāju nojautām, ka kaut kas te nav kārtībā. Nedz konjunktūras jaunkomjauniešu pēdās. Jāvērtē darbi īstenībā.

Te būs vairāki, ne mani, raksti, kas var palīdzēt apjaust kā tās desas taisa, un padomāt, kā lietas griezt uz labu. Nav iespējams izprast Latvijas Atmodas slēpto pusi, neinteresējoties par pārvērtībām tiklab Krievijā kā krievu, krievzīdu emigrācijā. Mūsu blēži ir tikai viņu "politkorektāki" mācekļi. Tie ir raksti par atšķirību starp politikorekto patiesības "brīvo tirgu" un Satversmē ierakstīto demokrātiju. Par Godmani, Laventu, Karginu, Lučanski, Primakovu, ieroču tirdzniecības Budapeštas platformas šefu Semjonu Mogileviču, Putina Latvijas kuratoru Šabtaju Kalmanoviču, Prihoško, ... I.L.)

=====

Kalnmeiers iejaucies Krievijas miljonāra Šenkmana pratināšanā, mēģinājis to novērst. 2012

... Ģenerālprokurors Ēriks Kalnmeiers pērn vasarā kā ļoti augsta tiesībsargājošo iestāžu amatpersona visai klaji un uzstājīgi iejaucies Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) plānos konkursa Jaunais vilnis laikā nopratināt pretrunīgi vērtēto Krievijas miljonāru

Aleksandru Šenkmanu. Kalnmeieru ar šo Krievijas miljonāru un JV organizācijas komitejas priekšsēdētāju vieno sena pazīšanās, jo tagadējais ģenerālprokurors savulaik kā advokāta Guntara Antoma biroja darbinieks bija Šenkmana aizstāvis skandalozajā Bankas Baltija kraha lietā. Šenkmanš *BB* darbojās kopā ar bēdīgi slaveno Aleksandru Laventu un bija tā vietnieks...

https://www.pietiek.com/raksti/kalnmeiers_iejaucies_krievijas_miljonara_senkmana_pratinasana_meginajis_to_noverst

=====

Godmanis un Šlesers atzīstas: Parex pārņemšana notika Kargina interesēs

«Parex bankas» glābšanas oficiālā versija - iedzīvotāju uzticības zudums banku sektoram, noguldītāju panika un neparedzami banku zaudējumi. «Wikileaks» ASV vēstniecības ziņojumos paveras pavisam cita aina – Godmaņa valdība, piepalīdzot Šķēles rokaspuisim finanšu ministram Slakterim, izdarīja visu iespējamo, lai «Parex» paliktu Kargina un Krasovicka īpašumā, kamēr pēdējie norēķināsies ar nerezidentiem.

Parex slepus lūdz palīdzību Godmaņa valdībai

Baumas par *Parex bankas* likviditātes problēmām cirkulēja visu 2008.gadu it sevišķi vasaras mēnešos, tomēr bankas vadība tās noliedza. Kargins un Krasovickis problēmas bankā noliedza pat tad, kad FKTK (banku uzraudzības komisija) sāka pastiprināti uzraudzīt abiem piederošo kredītiestādi augustā/septembrī.

Kā liecina ASV vēstniecības ziņojumi Vašingtonai, 2008.gada 22.oktobrī Kargins slepus vērsās pie Godmaņa valdības ar lūgumu palīdzēt, tajā pašā laikā stāstot FKTK, ka bankā «viss ir kārtībā». Finanšu ministrija palīdzību atsaka.

Tomēr jau 2008.gada 8. novembrī Godmaņa valdība noslēdz vēsturisko vienošanos – Latvijas valsts par simbolisku cenu nopērk 51% *Parex bankas* akcijas. Latvijas valstij neizdevīgais bankas pārņemšanas līgums paredzēja saglabāt amatus Karginam un Krasovickim, nodrošinot iespēju savu lolojumu atgūt vēlāk, kad par valsts līdzekļiem situācija bankā būs normalizēta.

Kretīniskais plāns Godmaņa valdībai neizdodas, jo...

Rīgā ierodas SVF un ES

Pēc Latvijas valdības lūguma 2008.gada 17.novembrī Rīgā ierodas Starptautiskā valūtas fonda, ES, Zviedrijas valdības un centrālās bankas pārstāvji. Atbraukušo mērķis – iepazīties ar situāciju uz vietas un izlemt vai Latvijai piešķirt aizdevumu. Arī parūpēties, lai aizlienētie miljardi nepazūd tālēs zilajās.

Nedēļu vēlāk ASV vēstniecības rīcībā nonāk SVF noslepenots 22.novembra ziņojums, kas nepārprotami pauž SVF neapmierinātību ar *Parex bankas* pārņemšanas gaitu. Ziņojumā teikts - ārvalstu finansistiem iepazīstoties ar Latvijas ekonomisko stāvokli un *Parex bankas* pārņemšanas darījuma struktūru, SVF stingri uzstāj uz simtprocentīgu bankas nacionalizāciju.

SVF uzsver, ja Kargins un Krasovickis paliek pie bankas naudas siles, rodas situācija, kad «var tikt izpārdoti bankas īpašumi un/vai aktīvi vai pat sliktāk. (..) Pašreizējie īpašnieki var būt iesaistīti nepārskatāmos vai apšaubāmos darījumos, kamēr (Godmaņa) valdība vēl domā kā rīkoties,» SVF slepeno ziņojumu citē ASV vēstniecība.

Skarbais *Valūtas fonda* tonis nozīmē tikai vienu - Karginam un Krasovickim būs jāzaudē savi amati, pretējā gadījumā miljardu kredīts Latvijai var iet gar degunu.

Starptautisko aizdevēju nostāju precīzi raksturo Latvijas bankas prezidenta Ilmāra Rimšēviča teiktais ASV vēstniekam 24.novembrī – SVF pārstāvjiem nav saprotama Godmaņa valdības radītā situācija, «kas ļauj Karginam un Krasovickim gūt labumu uz valsts rēķina,» Rimšēviča teikto atstāsta ASV vēstnieks.

Draud «pasūtīt» SVF trīs mājas tālāk

Toreizējais premjers Ivars Godmanis un satiksmes ministrs Ainārs Šlesers līdz pēdējam elpas vilcienam pretojas SVF prasībai pilnībā nacionalizēt *Parex banku*, valdībai izrādot karalisku pretimnākšanu Karginam un Krasovickim. LPP/LC vadības duets vēl 26.novembra sarunā ar ASV vēstnieku atzīst, ka pasūtīs SVF miljardu piedāvājumu trīs mājas tālāk, «ja valūtas fonds uzstās uz 8.novembrī noslēgtās vienošanās pārskatīšanu ar *Parex banku*.»

Kad vismaz 400 miljoni latu Latvijas valsts budžeta naudas ir aizplūduši nerezidentiem ārpus Latvijas, Godmaņa valdība 1.decembrī uzliek ierobežojumus naudas plūsmai *Parex bankā*. Dažas dienas vēlāk, 4.decembrī finanšu ministrs Atis Slakteris informē ASV vēstnieku, ka Godmaņa valdība ir mainījusi savu nostāju un atbalsta SVF un ES prasību pilnībā nacionalizēt *Parex banku*, pārņemot to valsts īpašumā.

Formālais iemesls valdības nostājas maiņai – Valsts kasei sāk aprūkties finanses. Tomēr ASV vēstniecības ziņojumi liecina, ka patiesībā Godmaņa valdība ieguldīja *Parex bankā* nodokļu maksātāju miljonus, lai Kargins ar Krasovicki nokārtotu savas saistības ar nerezidentiem. Kad tas tika paveikts un Valsts kase bija gandrīz tukša, nākamais loģiskais solis bija piekrist SVF uzstādījumam pilnībā nacionalizēt *Parex banku*, bijušajiem īpašniekiem sūtot gaisa bučas.

Andra Šķēles uzticības persona Mārtiņš Bičevskis

Otkatu jeb starpniecības naudiņu toreiz centās nopelnīt arī vietējais oligarhs Andris Šķēle, *Parex bankas* pārņemšanas laikā lidojot uz Maskavu, lai sāktu sarunas par bankas pirkšanu. Acīmredzot līdzīgas motivācijas vadīts bankrotējušais *tautpartijietis* rīkojas arī šogad augustā, Kijevas lidostā veicot sarunas par *airBaltic* tālāko likteni ar nezināmiem investoriem no Ukrainas/ Krievijas.

2008.gada rudenī Šķēle nerīkojās viens - *Parex bankas* glābšanas plāns, kuru izstrādāja Godmaņa valdība ar finanšu ministra Ata Slaktera (TP) līdzdalību, paredzēja Finanšu ministrijas valsts sekretāra Mārtiņa Bičevska iecelšanu par *Parex bankas* uzraugu no valsts puses. ASV vēstniecības secinājums nav glaimojošs - Bičevska lojalitāte pret *Tautas partiju* ir daudz labāk zināma nekā viņa finansista spējas, teikts ziņojumā.

Lai glābtu privāto banku, Latvija uzņēmās miljardu parādsaistības

Godmaņa valdības rīcībai, glābjot *Parex banku*, ir savdabīga līdzība ar tā paša gada rudens notikumiem ASV - laikā, ko dēvē par pasaules ekonomiskās krīzes apogejas sākumu. Toreizējais ASV finanšu ministrs Henrijs Polsons 2008.gada rudenī izdeva rīkojuma glābt finanšu apdrošināšanas kompāniju *AIG*, ieguldot tajā 85 miljardus amerikāņu nodokļu maksātāju dolāru.

Vēlāk atklātībā nāca fakts, ka lielākais ieguvējs no *AIG* glābšanas bija nevis valsts, kas pēc gada bija spiesta ieguldīt papildus vēl 100+ miljardus dolāru, bet gan ASV finanšu ministra Henrija Polsona bijusī darba vieta – *Goldman Sachs*, kuras vadītājs jeb *CEO* viņš bija līdz 2006.gadam.

Par interešu konfliktu Latvijā netiesā

Kopš Latvijas otrās neatkarības pirmsākumiem Valērijs Kargins un Viktors Krasovickis ar bankas starpniecību ir sponsorējuši daudzas politiskās partijas, tai skaitā Godmaņa veco «Latvijas ceļu», partiju apvienību «Saskaņas centrs», arī partiju TB/LNNK. 20 gadi ir pietiekami ilgs laiks, lai baņķieru duets nodibinātu draudzīgas attiecības ar politiķiem no dažādām varas partijām. Politiķu pateicība par «draudzību» izpaužas dažādi, piemēram, Godmanis nekad nav strādājis *Parex bankā*, tomēr bijušie premjeri no «Latvijas ceļa» Valdis Birkavs un Andris Bērziņš ir bijuši ilggadēji algotņi *Parex bankas* valdēs.

ASV finanšu ministrs Polsona kungs nav ticis tiesāts, tāpat kā viņam līdzīgie, kuriem pārmet bezdarbību, nolaidību vai apzinātu kaitniecību. Latvija nav izņēmums – Šlesers gatavojas 5% barjeras lēcienam Saeimā; Šķēle atkal «aizgājis» no politikas, lai nebūtu jāatmaksā valstij nelikumīgi pārtērētais priekšvēlēšanu miljons; Godmanis ir EP deputāts; Lembergs cīnās par savu brīvību divu valstu tiesās; Kargins ar Krasovicki nav zaudējuši ne santīma, ne savas brīvības. Minētās personas ir tikai redzamākā daļa, aiz viņiem *stāv un krīt* simtiem lojālu vasaļu.

Vai mums ir jāpriecājas, ka Kargins nav premjera padomnieks, bet Krasovickis - Latvijas bankas prezidents? Nav arī iemesla sūkstīties, jo mūsu politbiznesmeņi, pieķerti melos, turpinās melot visu savu atlikušo mūžu. ...

https://www.tvnet.lv/5319972/godmanis-un-slesers-atzistas-parex-panemsana-notika-kargina-intereses?utm_source=twitter.com&utm_medium=social&utm_campaign=share-buttons&utm_content=5319972

=====

Atmodas trešā seja. Grigorijs Emanuila d. Lučanskis, visveiklākais nepieķertais noziedznieks pasaulē, visātrāk ‘uzvārījies’ cilvēks Eiropā (Ginesa rekordu grāmata).

Biogrāfija

Dzimis 1945.gada 8.februārī Taškentā. 1968.g. pabeidzis Maskavas Tērauda un sakausējumu institūtu specialitātē ‘inženieris-metalurgs’, 1973.g. Maskavas Ordžonikidzes v.n. Pārvaldības institūtu specialitātē ‘ekonomists celtniecības organizācijā’. Ekonomikas zinātņu doktors.

Kopš 1969.g. vadījis Latvijas PSR celtniecības vienību, bijis nodaļas vadītājs, LPSR komjaunatnes Centrālkomitejas revīzijas komisijas priekšsēdētājs.

1974.g. norīkots par Latvijas Valsts universitātes prorektoru administratīvajā-finanšu darbā.

1983.g. atzīts par vainīgu sociālistiskā īpašuma piesavināšanās gadījumā 2564 rubļu apmērā un dienesta stāvokļa ļaunprātīgā izmantošanā. Piespriesti septiņi gadi brīvības atņemšanas.

1985.g. atbrīvots ar obligātu nodarbināšanu darbā tautsaimniecības būvēs, tā sauktajā 'ķīmijā', kur izveidojis un vadījis PSRS pirmo aptverošo celtnieku brigādi. Pēc atgriešanās no ieslodzījuma uzaicināts LPSR agrofirmas 'Ādaži' direktora vietnieka amatā. Pēc agrofirmas apmeklējuma 1989.g. Padomju Savienības kompartijas Centrālās Komitejas ģenerālsekretārs Mihails Gorbačovs agrofirmai personiski sankcionējis tiešas ārzemju ekonomiskas darbības atļauju. Iznākumā ir izveidota PSRS pirmā nevalstiskā ārējās tirdzniecības firma 'Ādažimpeks'.

1990.g. Lučanskis dibina Austrijas firmu 'Nordeks', pirmo kompāniju Rietumos ar kapitāla līdzdalību no PSRS. Dzīvo Krievijā un Austrijā. Precējies, trīs meitas un dēls.

Avots: Vikipēdija

Dosjē

1983.gadā Lučanskis nonāca cietumā uz 7 gadiem par piesavināšanos lielos apmēros, viltojumu un dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu. No kolonijas nokļuvis tieši perestroikā un tūlīt sapratis, kur taisa lielo naudu. Sāka tirgot smagos metālus, retzemju metālus un pat urīnvielu. Kādu laiku strādājis par LPSR agrokombināta 'Ādaži' direktora vietnieku un šajā postenī reiz ieradies Vīnē, 1989.g. 14.decembrī izveidojis firmu 'Nordex GmbH', kas kļuva par starpnieku izejvielu resursu izvešanā no austrumiem uz rietumiem.

Pirmais skandāls radies sakarā ar neizskaidrojamu miljonu apmēra summu pazušānu no 'Ādažu' rēķiniem, kā arī 30 miljonu dolāru piesavināšanos, ko izdarījuši Maskavas ārējās tirdzniecības uzņēmuma 'Agrohim' – 'Nordex' partnera – atbildīgi darbinieki. Atbildīgie darbinieki pazuduši nezināmā virzienā, bet Lučanskis pilnīgi pārcēlies uz Vīni.

Nākošais skandāls saistīts ar pieminekli Kristoforam Kolumbam, kuru Zurabs Cereteli gatavojies izgatavot no tīra Krievijas vara un uzdāvināt Amerikai. Dāvanai bija jāsver 700 tonnas, nevienam tas nav bijis vajadzīgs, bet zem tā maskas pāri robežām bez muitas nodevām tikušas gandrīz 10 000 tonnas stratēģiskā metāla (10% no Krievijas ikgada vara eksporta!). Ar šo lietu nodarbojās īpaši radīta slēgta akcionāru sabiedrība 'Kolumb', kuras

viena no dibinātājām bija 'Nordex'.

Divus gadus iepriekš ar firmas 'Nordex' līdzdalību no Krievijas tika izvesti 130kg zelta amalgāmas (tīra zelta saturs 70%). Amalgāma tika izvesta zem slepenas stratēģiskas vielas nosaukuma 'sarkanais dzīvsudrabs', ko Krievijas blēži izgudrojuši īpaši šādiem gadījumiem. Kontrabandu pārtvēra Šveices muiža, kura par 'sarkano dzīvsudrabu' neko nezināja.

Bija vēl vairāki skandāli, kas 'Nordeksam' netraucēja pieaudzēt tirdzniecības operāciju apjomu un uz 1995.g. kļūt gandrīz vai par galveno starpnieku Krievijas izejvielu piegādēs uz Rietumiem.

Avots: Совершенно секретно, 19.03.1996

1993.g. oktobrī Sema Domba, lielas Ņujorkas celtniecības kompānijas, kas sponsorē demokrātu partiju, direktora ielūgts, Lučanskis apmeklēja partijas rīkotas oficiālas brokastis. Lai gan pasākums nenotika Baltajā namā, tomēr tur piedalījās prezidents Klintoni un viceprezidents Gors. Kā ziņoja plašsaziņas līdzekļi, Lučanskim bijusi īsa saruna ar Klintonu, pēc kuras viņi fotografējušies. Atbildot uz žurnālistu jautājumiem par sarunu, Lučanskis teicis, ka Klintoni caur viņu nodevis lūgumu Ukrainas prezidentam par šīs valsts kodolarsenāla samazināšanu.

Avots: ASV Kongresa valsts lietu komisijas ziņojums par 1996.g. pirmsvēlēšanu kampaņas pārkāpumu izmeklēšanu, 10.03.1998

1994.g. janvārī 'Nordex' Ukrainā nopirka kara transportlidmašīnu 'Ruslan' (АН-124). Tā paša gada augustā 'Ruslan' nolaidās Teherānas lidostā. Uz tā borta deklarētu 'vilcēju' vietā atradās 'Skat' tipa raķešu mobilo palaišanas iekārtu sastāvdaļas. ASV 'Nordeksa' galva kļuva par 'persona non grata, nevēlamu personu. Lučanskim ierobežoja iebraukšanu Kanādā un Anglijā un liedza Austrijas pilsonību.

«Visveiklākais nepieķertais noziedznieks pasaulē» – tā Grigoriju Lučanski raksturoja žurnāls 'The Times'.

Avots: КОММЕРСАНТ, 20.08.1996

1999.g. 'The Times' publicēja rakstu sēriju, kuros ziņoja par Lučanski kā Krievijas noziedzīga grupējuma, kas nodarbojas ar kodolieroču kontrabandu un naudas atmazgāšanu, galvu. Sašutušais uzņēmējs tūlīt vērsās britu tiesā, apsūdzot 'The Times' apmelošanā. 'The Times' advokātiem neizdevās

pārliecinoši uzrādīt informācijas avotus, bet iesniegtie dokumenti bija saņemti jau pēc rakstu publikācijas un tāpēc tiesa tos nepieņēma kā pierādījumus. Tostarp tika noraidīti raksturojumi, ko par Lučanski sniedzis britu iekšlietu ministrs, kā arī ASV Valsts departamenta vēstule ASV vēstniecībai Telavivā, uz kuras pamata Lučanskim bija atteikta Amerikas vīza. Galu galā Londonas Augstākā tiesa 2001.g. aprīlī lēma par labu Lučanskim.

‘The Times’ mēģināja verdiktu pārsūdzēt Eiropas Cilvēktiesību tiesā Strasbūrā. Ieilgušais strīds tika atrisināts 2009.g. martā, kad Eiropas Cilvēktiesību tiesa atteicās apmierināt ‘The Times’ prasību. Tādējādi tiesa apstiprināja britu izdevniecības publicēto apsūdzošo ziņu par Krievijas uzņēmēju Grigoriju Lučanski nepamatotību.

Avots: KP.RU, 19.08.2009

FIB aģenti atklāja, ka *Forest Hill rajons Ņujorkā bija Krievijas un Israēlas mafijas ligzda, kā arī Israēlas specdienestu, kam nereti bija kopīgas intereses ar bandītiem, spēles laukums.* 2002.g. FIB un Eiropas specdienesti veica kopīgu operāciju ar koda nosaukumu ‘Zirnekļa tīkls’, kuras gaitā tika arestēti 20 cilvēki ar divkāršu Israēlas-Krievijas pilsonību. Tie visi bija iesaistīti naudas atmazgāšanā. Atmazgāšanas kanālā ietilpa ‘Ņujorkas Banka’ (BONY), banka ‘Menatep’ un internetbanka ar nosaukumu ‘Eiropas Savienības Banka’. Nozīmīgs posms naudas pārsūkņēšanā bija firma ‘Benex’, ko dibinājis Marks Ričs, kādreiz saistīts ar Mossad, bet atlaists brīvībā pēc Bila Klintona norādījuma. Beneksa birojs atradās uz *Queens bulvāra tajā pat ēkā, kur divu Grigorija Lučanska kompāniju biroji.* Lučanskis ir Israēlas pilsonis, dzimis Latvijas (klūda! I.L.) teritorijā. Viņa firma ‘Nordex’, kas darbojas Vīnē, ir atmazgājusi miljardiem dolāru. ASV Nacionālās drošības aģentūrai, kas ir veikusi Lučanska noklausīšanos, ir ziņas par viņa līdzdalību kodolizejvielu kontrabandā. *Forest Hill rajonā dzīvoja arī Jehuda Abrahams, dimantu tirgonis, kas notiesāts par ‘zeme-gaiss’ klases raķešu palaišanas iekārtu kontrabandu no Krievijas uz ASV 4 mēnešus pirms uzbrukuma Pasaules tirdzniecības centra torņiem Ņujorkā.* Peļņu no šīs afēras viņš atmazgāja caur Malaiziju.

Avots: Wayne Madson, 10.02. 2010

2011.g. Jūrmalas festivālā 'Novaja volna' komponists Igors Krutojs un uzņēmējs Grigorijs Lučanskis, kādreiz ļoti tuvs ar Jeļenu Baturinu, dzīvojaniecīgā viesnīcā-modes preču veikaliņā 'TB Palace'. Tur ir pavisam četri numuri, kas maksā 820 eiro diennaktī, ja rezervē gadu iepriekš. Bet dabūt tur vietu cerību nav – uz 'Novaja volna' laiku visus numurus bija izpircis Lučanskis jau iepriekš.

Avots: Компромат.lv, 15.08.2011

Kādreizējais restorānu muzikants Grigorijs Lepss intervijā ir ziņojis, ka ir vesela cilvēku plejāde, kuri viņam palīdzējuši. «Viņi tā dēļ ieguldīja ne mazumu pūļu un līdzekļu. Bez viņiem es par mākslinieku nebūtu kļuvis. Tie ir Umars Bokovs, viens no maniem tuvākajiem draugiem, Grigorijs Lučanskis – vecākais partneris viņu organizācijā».

Avots: Forbes , 23.08.2011

<http://rumafia.com/ru/person.php?id=521>

Varza. Artjoms Kruglovs, 16.07.2018

Plašāk video: (https://www.youtube.com/watch?time_continue=3851&v=n6rgozEWL1U&feature=emb_logo)

“NVS (ЧНГ, 1990-ajos gados) teritorijā, un tas ir mans personisks uzskats, bija četri grupējumi - solncevieši, izmailovieši, čečeni un podolškieši... Pārējie jau pieslēdzās kādam no šiem.” No 'Davidzon Radio' [intervijas](#) ar vienu no profesionālās organizētās noziedzības barvežiem (вор в законе, криминальный авторитет) Leonidu Roitmanu (Леонид Ройтман, Лёня Длинный), Mogiļeviča organizētās noziedzības grupējuma (ONG, ОПГ Могилевича) locekli 1990-ajos gados. Ņujorka, 2014.g.okt.

1.Priekšvēsture. Neaizmirstamais 1985.

1985.g.martā PSRS nomainījās vara: līdzšinējais valdnieks, pusdzīvais vecis K.U.Čerņenko, iesauka Kučieris (Кучер), aizgāja citā pasaulē, un viņa vietā nāca Mihails Gorbačovs. Vēlēšanu, referendumu nekādu nebija. Tautai neviens neprasīja. Tādu pašu veču bariņš sapulcējās kaut kur Politbirojā un nolika Mišu par caru.

Kādu laiku dzīve turpinājās inercē. Padomju proletārieši joprojām gāja gājienos slavināt vadoņus.

Pa starpām stātot nebeidzamās rindās pēc vodkas.

Jeļcins vēl bija pareizticīgs komunisti, uz Maskavu viņu pārcēla tikai 1985.gada aprīlī.

Kāds Mitišču izlūku skolas (Мытищи, институт им. Андропова) kursants beidza viengadīgo sagatavošanās kursu pirms nosūtīšanas uz Drēzdeni. Skolā viņa pseidonīms bija Platovs. Izlaidums notika 1985.gada jūlijā. Visas viņa karjeras sapņa piepildījums bija tuvu: 32 gadu vecumā, jau majoru, viņu beidzot paņēma izlūkos.

Putina draugs, likumīgo zagļu barvedis [Ильяс Трабер, Ilias Traber](#), vēl atšķaidīja alu Pītera bārā Žigūļi. Un diez vai viņš domāja, ka kādreiz viņš un kursants Platovs zāgēs (dalīs) ostas, naftas bāzes un kuģu būvētavas kopā ar Tambovas varzu. Pie kam tādas varzas vēl nebija. Tambovas apgabala iedzimtais Vladimirs Kumarins (Владимир Кумарин, Кум) bija ārā metējs Ļeņingradas bāros un 1985-ajā vēl tikai iesēdināts pirmajā ieslodzījumā.

Уголовный авторитет Илья Трабер (Антиквар)

Deripaska (Дерипаска) 1985-ajā beidza vispārizglītojošo skolu. Viņa nākošais patrons - likumīgo zagļu barvedis Miša Čornijs (Миша Черный), kurš 90-ajos paņēms viņu [Izmailovas](#) ONG un lielajā biznesā, tad bija vēl vienkāršs ceļa strādnieks Taškentā, kur kniedēja pludmales čībiņas. Viņi satiksies 90-ajos, jau Maskavā, kur Miša Čornijs, viņš arī Miša Kriša (Миша-Крыша), ievēros šo daudzsološo jauno puisi. “Viņš man bija kā dēls. Jums jāsaprot. Mans dēls, mans puisis” (Miša Čornijs par Deripasku deviņdesmitajos, no [intervijas](#) avīzei «Гаарец» 2011.g.24.novembrī).

Олег Дерипаска

Миша Черный

Aļiks Taivančiks (Алик Тайванчик), vēl viens topošais Izmailovskas ONG līderis, 1985-ajā necili iesēdās par parazitismu (тунеядство; tajā laikā bija tāds smieklīgs Kriminālkodeksa pants). Lai gan liekēdis Aļiks, protams, nebija. Strādāja rokas nenolaidis. Par kāršu blēdi vilcienos un bandītu kāršu restorānos (катран). Vēl bija visai daudz laika, līdz vagonu blēdis Aļiks kļuvis par starpnieku starp organizētās noziedzības virsotni un Jeļcina aprindām, nokļuvis Interpola meklēšanā (2003), kļuvis par Krievijas Rakstnieku savienības locekli un vispār par cienījamu cilvēku.

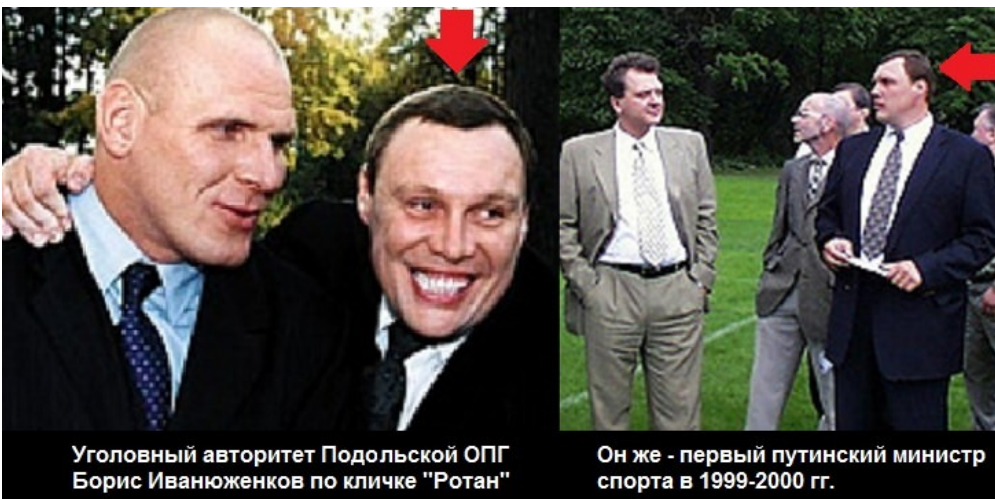
Москва, Кремль, 2007 г. Новогодняя ёлка для детей сотрудников ФСБ и МВД, погибших при выполнении служебного долга. Спонсоры ёлки - авторитеты измайловской ОПГ Павлик и Тайванчик.

Алишеров Усманов (Алишер Усманов) 1985-ajā arī atsēdēja termiņu zonā, gan pēc smagākiem pantiem. Uz tām nārām viņam Londonas privātmājas sapņos nerādījās. Galvenais bija nepamosties no rīta ar īlenu acī - tā viņš [teiks](#) vēlāk (Усмановс bija Таškentas прокурора дēлс, un то zināja visa zona).

Велākais Усманова Маскавас draugs Андриуха Скочс (Андрюха Скоч) tajā laikā bija obligātajā карадienstā Piemаскавā. Вел bija 5 gadi, līdz Скочс ar iesauku «Скотч» aizvedīs Усманову uz Солнцеvas ONG, kur tam iedos iesauku Узбек ([Узбек](#)) un pataisīs viņу par cilvēку.

Kādreizējais proftehskolas audzēknis no Podolškas Boriss Ivanjuženkovs (Борис Иванюженков) 1985.gadā dienēja sporta rotā. Un kas gan būtu zinājis, ka viņš ir topošais [likumīgo zagļu barvedis](#) ar iesauku Rotan («Ротан» - zivs nosaukums, nevis tas, ko iedomājāties). Ka drīz vien Rotans kļūs par vienu no Podolškas ONG dibinātājiem, par asiņainu kautiņu, slepkavību ar sagriešanu gabalos dalībnieku, bet pēc tam būs pirmais Putina sporta ministrs. Un vispār - pirmais ministrs - likumīgo zagļu barvedis Krievijas vēsturē.

Уголовный авторитет Подольской ОПГ Борис Иванюженков по кличке "Ротан"

Он же - первый путинский министр спорта в 1999-2000 гг.

Putina starpnieks-lietu risinātājs Konstantins Gološčarovs (Константин Голощапов, Костя-Санитар jeb Костя-Мощевоз - mūsu laiku galvenais mecenāts-mūks svētais klusētājs) 1985-ajā vēl vienkārši nelegāli spekulēja

ar svētbildēm Pīterī. Zagtas vai par kapeikām no tantītēm pirktas ikonas - tās labi aiztirgojās pie ārzemniekiem.

Brīvajā laikā mecenāts staigāja uz džudo klubu pie [Rotenberga](#) - uzturēt formu. Pēc tam no ieslodzījuma tika ārā Kum's un sāka naglot savu brigādi. Topošos mecenātus. Tā Kosķa pieslējās tamboviešiem. Un kas gan būtu domājis, ka pēc 20 gadiem šis bračka-tambovietis kļūs Putinam par Kremļa “ēnas kadrinieku” (теневым кадровиком), kas tirgos amatus augstākajā līmenī. Un ka pat Krievijas Pareizticīgās Baznīcas saziņa ar Vatikānu nevarēs noritēt bez Kosķas-Pīšļvedēja!

Петербург, 27 июля 2017 г. Встреча митрополита Волоколамского Илариона с кардиналом Куртом Кохом. Без комментариев.

Kopumā 1985-ajā visi vēl bija savās vietās. Noziedznieki sēdēja zonās, blēži atšķaidīja alu, pārdeva svētbildes un čības, čekisti un komunisti deldēja biksēs kabinetos. Un nekas nevēstīja laikmeta pārmaiņas. Tomēr tās notika.

Ar Gorbačova uznākšanu PSRS virziens palēnām sāka pagriezties uz jaunu, pavisam negaidītu pusi - uz brīvību. Cenzūras atslābināšana (гласность),

privātbiznesa aizlieguma atcelšana (no 1987), ārzemju braucienu aizliegumu atcelšana, politeslodzīto atbrīvošana. Tauta sāka iziet ielās, kaut ko aizstāvēt kolektīvi. Līdz tam neiedomājamas lietas PSRS.

Tas beidzās ar pirmajām (un pēdējām) godīgajām prezidenta vēlēšanām Krievijas jaunākajā vēsturē (1991.vasarā). Uzvarēja Jelcins, kurš bija cietā opozīcijā Gorbačovam.

Nonācis pie varas, pats Jelcins vairs ne reizi neriskēja tādas vēlēšanas rīkot.

Nu bet Jelcina pārņēmējs - jo vairāk.

Daudzi vaicā, kādēļ jaunais krievu kapitālisms, kam ir jau gandrīz 30 gadu kopš PSRS sabrukuma, sanāk tieši tāds - mafiozs, viscaur traberi-rotani, pīšļvedēji ar deripaskiem, bet strukturāli - izejvielu kolonija, pie tam nabadzīga (vidējā alga KF pašlaik mazāka kā Ķīnā un pat Rumānijā)?

Teoriju ir daudz, bet, mazākais, viens cēlonis ir pašā virspusē. Valstī 27 gadus ir nemaināma vara. Vienavara bija no 1991.gada, ļāva izvērsties mafijai un korupcijai, atbildība nesekoja. Otrs tāds pats (pārņēmējs). Par ko tad brīnīties.

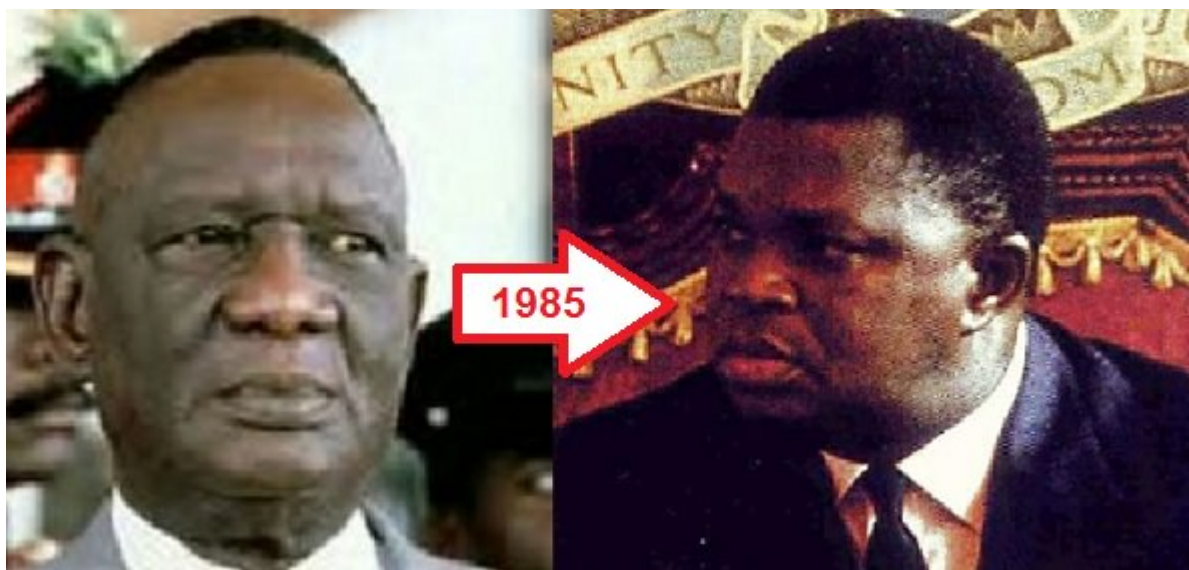

2. Aģents Kriss (Крис).

Neaizmirstamajā 1985.gadā vara nomainījās ne tikai PSRS. Bet vēl arī Sjerra-Leonē - nelielā bet resursiem bagātā valstī Āfrikas rietumos:

1985.gadā vietējais diktators 'Siaka Probyn Stevens' uz vecumdienām iecēla sev pārņēmēju - ģenerāli 'Joseph Saidu Momoh':

Sjerra-Leones tautai neviens neprasīja. Tomēr pieklājības labad uzrīkoja referendumu. Pārņēmējs uzvarēja ar iznākumu 99,85%. Jā, kā Čečenijā. Pie tā Sjerra-Leonē pieraduši sen. Referendums par pārņēmēju bija kārtējā izrāde, kādas diktators Siaka Stīvenss uzveda regulāri visus 14 savas valdīšanas gadus. Tur bija gan vēlēšanas bez izvēles, gan patvaļīga prezidenta termiņa pagarināšana, gan vienpartijas sistēmas iedibināšana, gan konkurentu slepkavības. Paši sapratāt.

Bet interesantākais ir ne tas. Varas nodošanu pārņēmējam finansēja kāds vietējais oligarhs, liels jaunā prezidenta Momo draugs. Šis oligarhs izveda no Sjerra-Leones dimantus - galveno vietējo bagātību. Pie tam kā kontrabandu. Bet samaksu saņēma narkotikā. Bet narkotiku piegādāja Eiropai. Un to visu sadarbībā ar 'Casa Nostra'. Tāds talantīgs puisis. Un 1985.gadā viņš Sjerra-Leonē iecēla varā savu cilvēku. Mafijai, kas jau agrāk šajā valstī jutās vaļīgi, tagad pavērās vienkārši elpu aizraujošas izredzes.

Kā sauca to oligarhu, kurš tik veiksmīgi izveica operāciju "Pārņēmējs" savvaļīgā Āfrikas valstī? - tas bija Šabtajš Henrika dēls Kalmanovičs (Шабтай Генрихович Калманович). Emigrants no PSRS, kurš 1971.gadā izbrauca uz Israēlu un pēc tam radīja īpašumu, nodarbojoties ar biznesu Āfrikas valstīs. Viņš tad varā iecēla Momo.

Джозеф Момо

Шабтай Калманович

Tas bija vecs foto. 20 gadus vēlāk, kad viņš bija oligarhs jau Krievijā, bija rasts redzēt viņu šādu:

Šabtajš strādāja ne jau viens, bet pārī ar, lūk, šo cilvēku:

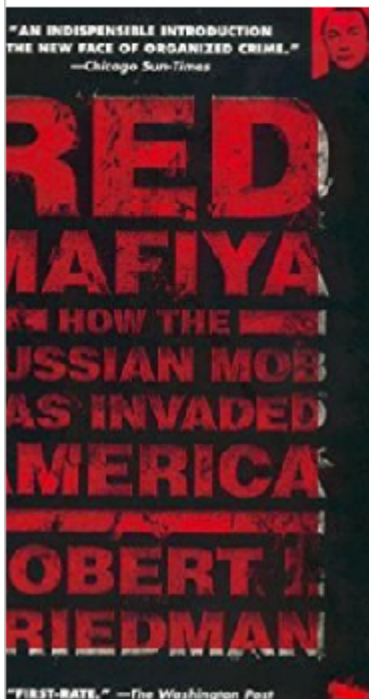
Tas ir Marats Balagula (Марат Балагула). Likumīgo zagļu barvedis. Bufetčiks uz Odesas motorkuģa Ivan Franko, pēc tam krievu mafijas boss Ņujorkā - zem Lukēzes (Lucchese, Casa Nostra) ģimenes jumta. Autors ģeniālajai idejai zagt dimantus Sjerra-Leonē, mainīt pret heroīnu Taizemē, bet heroīnu vest uz Eiropu. Un iedzīvoties visos trīs posmos.

1986.gadā paredzot problēmas ar FIB, Marats bēga no ASV uz Sjerra-Leoni, pie drauga Šabtaja. Kādu laiku darījumus vadīja no turienes. Iekrita 1989.gadā Frankfurtes lidostā (viņu atpazīna modrs robežsargs), tika nodots ASV, atsēdēja ilgu termiņu. Putina laikā pārcēlās uz dzīvi Krievijā.

Balagula ir tā noziedzības zara pārstāvis, kuru sauc par Braitonbīčas varzu. Krievijā viņu joprojām daudzi uztver kā komisku gadījumu: Beņas Krika (Бенцион (Бэня) Мэнделевич Крик, iesauka Король - tēls filmās, kura prototips varb. ir Miška Japončiks) un Miškas Japončika pēcteči mūsdienu Amerikā? Tomēr 1980-o gadu vidū šīs emigrantu bandas bija nopietni ņemams spēks, itāļu jaunākie partneri, kas izgāja starptautiskajā arēnā.

Par šo tēmu ir laba grāmata, kas izdota Amerikā 2000.gadā - *Robert I.Friedman*'a *Red Mafia* - par Braitonas varzas vēsturi. Autors ir ASV pazīstams žurnālists-pētnieks ar plašiem sakariem FIB. Attiecībā uz Balagulu un Šabtaju viņa viedoklis bija nešaubīgs:

Из книги Р.Фридмана "Красная мафия" (2000 г.) об истории русской мафии в США:

1

The intelligence community's interest in Balagula was undoubtedly heightened by his many friendships with KGB spies, corrupt Third World despots, and international terrorists. Exploiting his connections within the Russian criminal diaspora, Balagula had begun forming criminal networks with outposts in Russia, Europe, and Asia. In a typical transaction that exploited this international reach, his henchmen would buy automatic weapons in Florida, move them up the East Coast to New York, and ship them to the U.S.S.R., where firearms of this sort were extremely difficult to come by.

But these were relatively small ventures for Balagula. From Brighton Beach, he and his cronies virtually ran the small, diamond-rich West African nation of Sierra Leone, whose president, Joseph Momoh, allowed the Russian mobsters to set up a global smuggling and money laundering operation there. Diamonds smuggled out of Sierra Leone were transported to Thailand, where they were swapped for heroin, which was then distributed in Europe by Balagula's close friend Efim Laskin, who had been deported by the United States as an undesirable in 1986, and who had been arrested for illegally importing weapons and explosives to the Red Brigades in Milan. The Russians even brought Genovese crime family members to Sierra Leone, where, among other activities, they plundered diamond mines with the help of corrupt tribal chieftains. The Italian gangsters, who helped bankroll Momoh's 1985 presidential campaign, became so prevalent in Freetown that when he was sworn in, a contingent of Genovese goodfellas stood proudly on the dais next to Balagula under a fierce tropical sun.

2

Balagula's main contact in Sierra Leone was Shabtai Kalmanovitch, a charming, tanned Russian-Israeli entrepreneur. The two hatched numerous deals together, including one to import gasoline to Sierra Leone, which was brokered through the Spanish office of Marc Rich by Rabbi Ronald Greenwald, and another to import whiskey; the pair even had a contract to print Sierra Leone's paper currency at a plant in Great Britain. Kalmanovitch also handled President Momoh's personal security. In 1986, his Israeli-trained palace guard crushed an attempted coup; according to one account,

(1) "Сидя на Брайтон-Бич, он [Балагула] и его товарищи де-факто управляли небольшой, но богатой алмазами страной Сьерра-Леоне, президент которой Джозеф Момо позволил русским бандитам создать глобальную сеть контрабанды и отмывания денег. Алмазы нелегально вывозили в Таиланд, меняли на героин, который Балагула отправлял в Европу своему близкому другу Ефиму Ласкину..."

(2) "Главным контактом Балагулы в Сьерра-Леоне был Шабтай Калманович."

Dimantu ieguve Sjerra-Leonē ir elles smaguma, nereti bērnu, roku darbs - iežu vākšana, skalošana. Un kaut kur augšā no šiem maisiem barojas mafija...

Starp citu, tas nav viss stāsts. Kopā ar Balagulu “privatizējis” Sjerra-Leoni, Šabtajs savu triumfu nebaudīja ilgi. 1988.gada 10.janvārī Israēlas televīzija skatītājiem pavēstīja brīnumainu ziņu: pazīstams miljonārs, mecenāts, vietējo politiķu un ģenerāļu draugs, bijušais cionistu kustības aktīvists Šabtajs Kalmanovičs ir arestēts. Par spiegošanu. Viņš izrādījās arī KGB aģents ar koda vārdu - Kris (Крис). Savervēts jaunībā PSRS - dienējot armijā.

Šabtajs cietumā, 1988.g. Pirmo gadu viņu turēja viennīcā, stingri noslēdzot visu saskari ar ārējo pasauli. Varoni-izlūku Šabtajs tēlot nesāka, uzreiz gāja uz sadarbību ar izmeklēšanu.

Kā izrādījās, viņš ir sācis kā vienkāršs stukačs Padomju armijā: stučījis dienesta biedrus sevišķajai nodaļai. Pēc tam stučījis pretpadomiski noskaņotus cilvēkus savā mazajā dzimtenē Kauņā (Lietuva). Bet pēc tam viņu ievērojusi KGB Pirmā galvenā pārvalde (ПГУ, Первое главное управление КГБ, ārējā izlūkošana). Un nosūtījusi Šabtaju emigrācijā. Viņš apaudzis ar sakariem līdz pat Amerikai, iepazīties ar Maratu Balagulu. Un kļuvis par pirmo oficiāli reģistrēto KGB aģentu, kas nonācis pasaules organizētās noziedzības un narkotiku tirdzniecības virsotnē.

Šabtajū nodeva pārbēdzējs no KGB, kura vārds nav oficiāli izpausts. Domājams, tas ir bijis Aleksandrs Lomovs (Александр Ломов), čekists, kas strādājis Jeruzalemē it kā par Krievu pareizticīgās baznīcas lietu pārvaldnieku. Lomovs bēga uz Rietumiem, bet līdz tam klusībā uz turieni nopludināja informāciju. Tā Krisu atklāja. Spriedums - desmit gadi cietumā.

Gan atsēdēja viņš mazāk. 1993.gadā Šabtajis tika negaidīti apžēlots. Iznācis no cietuma, viņš devās uz Budapeštu, kur tajā laikā tika veidota Solncevas ONG "starptautiskā filiāle", ko vadīja likumīgo zagļu barvedis Semjons Mogiļevičs (Семен Могилевич, viņš arī Сева Киевский vai vienkārši Сева). Apmeklējis viņu, Šabtajis 1993.gada vasarā parādījās Krievijā, kur drīz kļuva par pilntiesīgu Solncevas grupējuma locekli.

FIB ziņojumā «Организация Семёна Могилевича» (1996.g.augusts), tas ir, pēc trim gadiem Šabtajis jau tiek saukts par ietekmīgu Solncevas ONG dalībnieku, kas darbojas Mogiļeviča vadībā. Turpat ir norādīts, ka Šabtajis ir "miljonārs ar sakariem augstu stāvošu Krievijas un Israēlas personu vidū" (миллионер со связями среди высокопоставленных лиц России и

Израиля) un ir galvenais Israēlas pasu piegādātājs Solncevas ONG locekļiem.

Miljonāra ar sakariem ziņā tā tas tiešām ir. Nez no kurienes Šabtajam vienmēr parādījās nauda, un viņš atkal kļuva par autoritatīvu uzņēmēju (авторитетным предпринимателем) un oligarhu. Tikai jau ne Sjerra-Leonē, bet Krievijā.

1993.gada marts. Šabtaju izlaiž no cietuma Israēlā.

1996.g.augusts. FIB ziņojums «Организация Семёна Могилевича»,
lpp.35. Šabtajš jau ir Solncevas likumīgo zagļu barvedis..

DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

SEMION MOGILEVICH ORGANIZATION
EURASIAN ORGANIZED CRIME

the firm Nordex, as well as payments fro Russian Prime Minister
viktör Chernomyrdin.

Many of Semion Mogilevich's lieutenants and Mogilevich
himself hold Israeli citizenship and carry Israeli passports.
The source of the Israeli passports appears to be Shabtai
Kalmanovich. Kalmanovich is a powerful associate of the
Solntsevskaya Organization currently residing in Budapest,
Hungary. He is a millionaire Russian emigre with ties to former
KGB agents and high-level Russian, Israeli, and other government
officials throughout the world. He has provided Israeli
passports in short order for members of the Solntsevskaya
Organization and Mogilevich Organization. Based on the ease with
which Kalmanovich apparently obtains Israeli documentation for
Solntsevskaya and Mogilevich associates, Kalmanovich may have
connections in the Israeli Government.

Two former Hungarian policemen serve as security
coordinators for the Mogilevich Organization. Mogilevich's

**Фрагмент доклада ФБР об "Организации Семёна Могилевича"
(август 1996 г.). На стр. 35 доклада Шабтай Калманович указан как
"влиятельный участник солнцевской ОПГ", миллионер со
связями среди бывших сотрудников КГБ и высокопоставленных
лиц в России и Израиле.**

Bet, lūk, cilvēks, kurš aiz visas šīs brīnumainās pārvērtības stāvēja. Veda aizkulišu pārrunas par Šabtaja atbrīvošanu. Kūrēja ieroču tirdzniecību, ar kuru nodarbojās Mogilevičs Eiropā (par to būs runa atsevišķi). Tas ir 'Primus' (Примус), Krievijas Federācijas ārējās izlūkošanas dienesta (СВР - Служба внешней разведки Российской Федерации) vadītājs Jeļcina laikā Jevgeņijs Primakovs. Vēlāk Primuss būs viena no izšķirošām figūrām darījumā par varas nodošanu no Jeļcina Putinam 1999-2000.gadā.

3. Juku laiks.

[Intervijā](#) avīzei Коммерсант 1997.g.17.aprīlī Kalmanovičs stāstīja:

“Uz Krieviju atbraucu 1993.gada jūnijā. Mani uzaicināja Josifs Dāvida dēls Kobzons (Иосиф Давидович Кобзон)” par kopīga biznesa tēmu. Es šo uzaicinājumu labprāt pieņēmu, gribējās kaut kur uzsākt kaut ko jaunu. Israēlā man bija smagi. Nebiju vajadzīgs arī citās valstīs. Ne kā spiegs Kalmanovičs... Vienkārši 1993.gadā sākt biznesu Šveicē bija daudz grūtāk kā Krievijā.”

Ar Kobzonu viņš drīz salamājās. Kā viņš teica, “personisku motīvu dēļ”. Bet Šabtajā panākumus tas nekādi neietekmēja. Bijušais spiegs, kurš vakar iznācis no Israēlas cietuma, nevienam nevajadzīgs Israēlā, nedz citās valstīs

(kā pats saka), pēkšņi kļuva ļoti pieprasīts Krievijā. Viegli atrada miljoniem dolāru visdažādākajiem projektiem: lielveikaliem, viesnīcām, šovbiznesam, tirdzniecības-izklaides centriem, KF lielākajai zāļu importa kompānijai, paša aptieku tīklam. Vēlāk tam pievienojās dzīvokļu būves kompānija Maskavā, sava banka utt. Šabtajam acīmredzami nebija skaidras naudas trūkums.

Ne vēlāk kā 1994.gadā viņam parādījās intereses Pēterburgā. Viņam tur radās partneris - Vladimirs Kehmans (Владимир Кехман, nākošais banānu karalis, kura kuģos pie viena veda kokaīnu no Ekvadoras). Šabtais un Kehmans nolēma attīstīt tirdzniecības tīklu Liat-Diksi (ОАО Лиат-Дикси, tagad lielveikali Окей). Šabtais, kuram bija kontrolpakete, izgāja uz mēriju un iepazīnās ar Putinu un Sobčaku. Ar Sobčaku viņš sagājās tik cieši, ka pat sāka ģimeņu draudzību.

«Мы с Путиным познакомились еще до того, как он стал президентом. Он был замом Собчака по международным отношениям, строительству и инвестициям за границу, а я с иностранной фирмой пришел тогда строить торговый центр в Ленинграде и подружился с семьей Собчаков. Анатолий Александрович умирал на моих руках в Калининграде. Сегодня я немного опекаю его семью и пытаюсь быть наставником его дочки Ксении».

Шабтай Калманович. Из интервью латвийской газете "Час" 22.08.2003 г.

Bet Putins parakstīja Šabtajam zemes iedalīšanu viņa projektam (rīkojums №830-р, 10.08.1995):

Распоряжение мэра Санкт-Петербурга от 10.08.95 N 830-р "О ПРОЕКТИРОВАНИИ И СТРОИТЕЛЬСТВЕ ОТКРЫТЫМ АКЦИОНЕРНЫМ ОБЩЕСТВОМ "ЛИАТ-ДИКСИ" ТОРГОВОГО КОМПЛЕКСА В КВАРТАЛЕ 12 РАЙОНА ШУВАЛОВО - ОЗЕРКИ"

Архив документов
обновление [ТУ](#)
[Содержание](#)

МЭР САНКТ-ПЕТЕРБУРГА

РАСПОРЯЖЕНИЕ
от 10 августа 1995 г. N 830-р

О ПРОЕКТИРОВАНИИ И СТРОИТЕЛЬСТВЕ ОТКРЫТЫМ АКЦИОНЕРНЫМ ОБЩЕСТВОМ "ЛИАТ-ДИКСИ" ТОРГОВОГО КОМПЛЕКСА В КВАРТАЛЕ 12 РАЙОНА ШУВАЛОВО - ОЗЕРКИ

В целях организации высококультурной торговли и улучшения снабжения жителей Санкт-Петербурга доброкачественными продовольственными и промышленными товарами в соответствии с Положением о порядке предоставления объектов недвижимости и имущественных прав на них на инвестиционных условиях, утвержденным распоряжением мэра Санкт-Петербурга от 03.06.94 N 585-р:

1. Утвердить решение Городской инвестиционно-тендерной комиссии (протокол N 46 от 9 августа 1995 года)

Разрешить ОАО "Лият-Дикси" проектирование и строительство торгового комплекса в квартале 12 района Шувалово - Озерки.

2. Изъять у Департамента строительства земельный участок площадью до 3,0 га в квартале 12 Шувалово - Озерки (корпуса 2, 3, 3а) и предоставить его на условиях аренды ОАО "Лият-Дикси".

3. Комитету по управлению городским имуществом заключить в месячный срок с ОАО "Лият-Дикси" договор об инвестиционной деятельности, включив в него следующие обязательные условия:

- 3.1. Предоставление в Комитет по управлению городским хозяйством ежегодно, в течение всего срока строительства, внутривозрастных титульных списков.
- 3.2. Оформление договора аренды земельного участка:
- 3.2.1. На период строительства.
- 3.2.2. На 49 лет после завершения строительства торгового комплекса и выполнения условий инвестиционного договора с уточнением границ размера земельного участка по представлению Комитета по градостроительству и архитектуре по материалам утвержденного проекта.
- 3.3. Выполнение при проектировании и осуществление при строительстве инженерно-технических мероприятий по охране окружающей среды и гражданской обороне в соответствии с действующими нормами.
- 3.4. Предоставление средств на развитие городской инфраструктуры в установленном порядке.
- 3.5. Сроки проектирования - 1995-1996 гг.
- 3.6. Сроки строительства - 1995-1997 гг.
- 3.7. Оформление прав собственности на построенный торговый комплекс после выполнения взаиморасчетов с городом в соответствии с условиями договора.

4. Администрации Выборгского района за счет средств ОАО "Лият-Дикси" обеспечить вывод автостоянки, контейнерной площадки и предприятий торговли с территории, отводимой под размещение торгового комплекса в установленном порядке.

5. Комитету по градостроительству и архитектуре выдать ОАО "Лият-Дикси" разрешительную документацию на проектирование и строительство в установленном порядке.

6. Принимая во внимание важность скорейшего ввода комплекса в эксплуатацию разрешить выполнение строительно-монтажных работ, в том числе работ по подготовке территории к нулевому циклу, по отдельным чертежам и сметам после согласования эскизного проекта в установленном порядке.

7. Контроль за выполнением распоряжения возложить на первого заместителя мэра Санкт-Петербурга - председателя Комитета по управлению городским хозяйством.

Первый заместитель мэра Санкт-Петербурга В.В.Путин

Разрешить ОАО "Лият-Дикси" проектирование и строительство торгового комплекса в квартале 12 района Шувалово - Озерки.

Первый заместитель мэра Санкт-Петербурга В.В.Путин

Bez tam Šabtajš ieguva tiesības būvēt Pīterī viesnīcu uz salas Krestovskij (Крестовском). Līdzīgi viņš vēra durvis Maskavā, kur uzturēja ciešas saiknes ar mēru Lužkovu.

Kur Šabtais ņēma naudu savām investīcijām? Īsumā: no zagļu kopkatliem (общак). Viņš darbojās par Solncevas ONG, Japončika naudu. Piemēram, atmazgāja bandītu ieņēmumus no Nacionālā sporta fonda (Национального фонда спорта) operācijām. Tā ir viena no nešķīsto 90-o gadu spožākajām operācijām.

1993.gadā bandītu grupa (Solncevas, Izmailovas ONG, Kobzona-Kikališvili grupa) izveidoja kopfondu (пул) un nomaksāja Kremli atlaides Nacionālajam sporta fondam. Tas bija bandītu kantoris, kuram Jeļcins deva tiesības bez muitas importēt tabaku un alkoholu.

NSF kravas gāja caur Pītera ostu, Alkoholū pārlēja mafijas rūpnīcās Eiropā (piem., vodku Кремлевской Beļģijā). Bet dažkārt tas bija arī atklāts viltojums - Mogiļevičam bija vesela viltotas Absolut Vodka's rūpnīca Ungārijā. Bet bez muitas atlaidēm fondā nonāca arī budžeta nauda “Tēvzemes sporta atbalstam”, kas arī tika izzagta veiksmīgi.

Zviedru Absolut Vodka ir visai laba (tā nav reklāma), bet 90-o gadu vidū “tēvzemes sporta” atbalsts nonāca tik tālu, ka to (oriģinālo) gandrīz pārstāja piegādāt Krievijai.

Kādā brīdī Mogiļeviča rūpnīca pilnīgi “nogalināja” tirgu īstā Absolut ražotājiem. Zviedri pielika milzīgas pūles, lai atklātu, kas to dara. Jo vairāk tāpēc, ka Mogiļeviča vodka bija no lēta kartupeļu spirta, tas ir, ar zīmolu tika tirgota visīstākais dzereklis.

Roberts Frīdmans grāmatā Red Mafia [citē](#) Israēlas izlūkošanas atskaiti, kas rāda, ka Mogiļevičs ar savu vodkas rūpnīcu Ungārijā ir bijis tā laika lielākais alkohola kontrabandists.

Sevas rūpnīcu pie Budapeštas pieņēra 1995.gadā. Tika [konfiscēts](#) 600 000 tūkstoš viltus Absolut pudeļu, kas sagatavotas piegādei uz bijušo PSRS. Vēl 770 tūkstoš pudeļu stāvēja tukšas noliktavā, gatavas pildīšanai. Tomēr pats biznesa organizators necieta.

Kā bandīti prata dabūt muitas atlaides NSF, kuru aizsegā izvērsās tik vētrains darbība? - Lietu risināja caur Šamilu Tarpiščevu (Шами́л Тарпи́щев), Jeļcina personisko tenisa treneri. Viens no tā laika pretīgajiem personāžiem, treneris, bija starpnieks-lietu risinātājs (решала) Kremli ar tiešu piekļuvi ķermenim (un pie viena sporta ministrs 1994-96 gados).

Ar Tarpiščevu strādāja likumīgo zagļu barveži Taivančiks (Алимжан Тохтахунов) un Miša Čornijs (Михаил Черной) no Izmailovskas ONG, Visi trīs, Šamils, Taivančiks un Miša bija pazīstami jau no padomju laikiem Taškentā. Vēlāk kādā intervijā Tarpiščevs teiks “kopā plovu ēdām”.

Израїла, 1996.г.ада децембрис. Vietējo specdienestu operatīvais video. Pie galdiņa kafejnīcā Antons Maļevskis (Антон Малевский), Izmailovskas ONG barvedis, Miša Čornijs un Šamils Tarpiščevs. Video rādīja НТВ 1997.гадā (kompromата noplūде kāдās attiecību сīņās Kremlī):

Kopumā organizētajai noziedzībai bija tieša piekļuve Jeļcinam (tāpat kā tagad Putinam), kādēļ visas šīs atlaides muitā radās. Bet tas vēl nav viss. Papildus NSF atlaidēm 1994.gada sākumā ar Maskavas piekrišanu varzai iznomāja jūras kara bāzi Lomonosov pie Pītera. Tas ir, radās vēl arī savs atsevišķs caurlaides punkts Pēterburgas Lielajā ostā - slepens “valsts robežas metrs” ar piestātnēm un muitu. Muita īstenībā tur nedarbojās, varēja vadāt visu ko vēlies: vai vodku vai kokaīnu no Kolumbijas. Bet, protams, tikai savējie, svešus ostā neielaida.

Lomu sadale bija vienkārša, bet iedarbīga: izšķirošās lietas (preces, piegāde, realizācija, ienākumu atmazgāšana) lēma Maskavas bandas. Vietējo uzdevums bija uzturēt ostu un nodrošināt nepārtrauktu tranzītu. “Reģionālo pārstāvju” lomā bija izvēlēti divi Pītera ONG: tambovieši (īpaši izcēlās Trabers, kurš izpelnījās titulu Pītera ostas “nakts komendants”) un Mišas Kutaisieša ONG (Миши Кутаисского - firma Русское видео, uz kuru tika noformēta Ostas Lomonosov noma).

“Iļja Trabers ir galvenāks par Putinu, jo, cik zinu, 90-ajos Putins strādāja viņam, kad bija Pēterburgas mērijā” (Roberto Masorriaga (Роберто Масорриага), Trabera advokāts tiesā Tambovas ONG lietā Spānijā - atbildot uz žurnālistu [jautājumu](#), vai tiesa, ka Trabers mēdz regulāri būt pie Putina uz dzimšanas dienām. Madride, 2018.gada aprīlis).

Šo pašu domu, ka Putins 90-ajos darbojies zem Trabera, [izteicis](#) arī Sergejs Kosirevs (Сергей Косырев), bijušais šā likumīgo zagļu barveža apsargs. Viņam gadījies reiz 90-o gadu sākumā novērot Putina vizīti pie Trabera viņa štāba mītnē (par to kalpojis antikvāra veikals uz P.Lavrova ielas). Putins ieradies “pēc padoma”, bet “šefs” bijis aizņemts un nav pieņēmis. Un Putins padevīgi gaidījis veikala palīgtelpā kopā ar apsargiem un citiem kalpotājiem, līdz Trabers viņu pieņems.

Tomēr nepietiek ar preces izlaišanu caur ostu saskaņojot ar “nakts komendantūru”. Un arī pārdošana ar peļņu ir tikai puse no lietas. Pēc tam vajag šo naudu vēl legalizēt, atmazgāt, īpaši ja prece ir kreisā.

Ar šīm lietām nodarbojās tieši Šabtajš. Bandītu nauda, ko ieguva no NSF atlaidēm, no kontrabandas, no budžeta izzagšanas, tika ieguldīta dažādos projektos, tostarp nekustamajā īpašumā. Tā radās, piemēram, greznais tirdzniecības centrs Тишинка tāda paša nosaukuma tirgus vietā Maskavas centrā. Tā bija NSF naudas atmazgāšana. Tas bija darbs, kas Šabtajam paveicās labi - kas bija viņa specialitāte.

Starp citu, gandrīz vienlaikus ar NSF atlaidēm tika izvērsta arī otra līdzīga afēra - Krievijas Pareizticīgās Baznīcas (ПЦК) atlaides. Ārējo baznīcas sakaru nodaļa (ОБЦС) metropolita Kirila (nākošā patriarha) vadībā ieguva tiesības uz cigarešu un “baznīcas vīna” bezmaksas ieviešanu.

Lietas komerciālo pusi (tirdzniecību ar caurumu robežā) organizēja tirdzniecības-finanšu grupa Ника pie minētās ОБЦС, kuru kontrolēja

Solncevas ONG. Pašas atlaides tika izdabūtas pa Kirila sakariem KGB, kādu bija pietiekami.

Piemēram, Kirila padomnieks tajos gados bija ģenerālmajors Ļebegevs, bijušais PSRS KGB Priekšsēdētāja vietnieks. 1997.gadā Krievijas [presē](#) nokļuva smieklīgi dokumenti, kā Kirila OBLČC prasījusi lidostai Šeremetjevo-2 sagādāt viņam piekļuvi VIP zālei kā “teoloģijas profesoram”. Īstenībā šis “teoloģijas profesors” visu mūžu dienēja KGB 5.pārvaldē cīņai ar citādi domājošiem: sākumā 4. “religiskajā” nodaļā, pēc tam 8. “žīdu” (pretdarbība graujošām cionistiskām organizācijām).

4.nodaļas stukačs bija arī pats Kirils ar pseidonīmu “aģents Mihailovs”, bet 8.nodaļā ienāca ziņojumi no Šabtaja. 1970-ajos gados aģents Šabtajs bija aktīvist-cionists Israēlā, cīnītājs par žīdu izbraukšanu no Padomju Savienības. Un regulāri (par naudu) nodeva KGB emisārus, kurus cionistu organizācijas sūtīja uz PSRS. Bet 90-ajos visi šie stukači, kuratori, aktīvisti, teologi un citi KGB darbības produkti kopā ar solnceviešiem pelnīja naudu. Dabiski, ar afērām un noziegumiem. Tūplis? - Nē, Krievija pēc 70 padomju gadiem.

Pēc daudziem gadiem, 2018.gada martā, Kirilam šīs vecās lietas atgādināja Bulgārijas vicepremjers Valeri Simeonov's - polemikas karstumā par 19.gadsimta krievu-turku karu, kurā patriarhs nezin kāpēc iesaistījās, būdams vizītē Bulgārijā:

“Šis cilvēks nav nolaidies no debesīm, nav nācis no Paradīzes un nav Jēzus Kristus sūtnis. Viņš ir zināms kā Krievijas cigarešu metropolīts. Kopš 1996.gada viņš ir ievēdis bezakcīžu cigaretes par 14 miljardiem dolāru. Par 14 miljardiem dolāru šis viltnieks ir ievēdis bezakcīžu cigaretes un par 4 miljardiem dolāru viņu baznīcas vajadzībām. Viņam ir arī personīgā lidmašīna. Viņa pulkstenis maksā 30 tūkst. dolāru. Kas viņš ir? Tas nav Austrumeiropas garīdznieks. Tas ir aģents Mihailovs, otrās pakāpes padomju KGB aģents”. (Valeri Simeonov's, Bulgārijas viceprejers, no [runas](#) Bulgārijas televīzijā 2018.gada 7.martā).

Valeri Simeonov's Bulgārijas kanāla БНТ ēterā brīdī, kad viņam uzdots jautājums par patriarhu Kirilu:

БНТ НАЧАЛО БГ-ЕС/2018 У НАС ПО СВЕТА ЖИВОТЪТ СПОРТ БЛОГОВЕ MY NEWS

причина. Това каза вицепремиерът Валери Симеонов в студиото на "Денят започва".

1 БНТ

ДЕНЯТ ЗАПОЧВА news.bnt.bg

ПОСЛАНИЯТА СЛЕД ПОСЕЩЕНИЕТО НА РУСКИЯ ПАТРИАРХ КИРИЛ 11° СЪРЖАЛИ

"Денят започва": www.bnt.bg: @start@bnt.bg 8:30

23:43 28:27

4. “Vai taisnība, ka tētis bija bandīts?”

1999.gadā pēc sarežģītām intrigām un starpklanu cīņiem Kremlī beidzot noslēdza darījumu par varas pārnodošanu. Visus [blēžus] satrauca tikai viena lieta: “smagajā” darbā sapelnītais nedrīkst ciest. Putinam izdevās sarunāt ar visiem.

2002.gada novembrī franču avīze Le Mond publicēja [interviju](#) ar Džalolu Haidarovu (Джалол Хайдаров), bijušo Kačkanaras rūdas bagātināšanas kombināta akcionāru. Haidarovs 2000.gadā bija nonācis konfliktā ar savu juntu - Izmailovas ONG, kuram viņš strādāja visus 90-os gadus, pēc kam viņam nācās no Krievijas bēgt.

Haidarovs pastāstīja par savu sarunu ar Izmailovas ONG barvedi Antonu Maļevski 2000.gadā pēc Putina ievēlēšanas. Maļevskis centies viņu pierunāt nebāzt galvu cilpā un atdot akcijas, kuras no viņa prasa. “Neviens tev nepalīdzēs, teicis izmailoviešu barvedis, - ne Patruševs, ne Rušailo (tajā laikā iekšlietu ministrs). Pats zini, ka mums ir savienība uz astoņiem gadiem...”

Le Mond iespiež Francijā, bet neliela tirāžas daļa tradicionāli tiek nosūtīta uz Krieviju. Viss 28.11.2002 numurs ar šo interviju tika arestēts tūlīt pēc nonākšanas KF un nenonāca līdz Krievijas lasītājiem. Jo “savienība uz astoņiem gadiem” bija savienība ar Putinu, bet astoņi gadi ir divi prezidentūras termiņi, kurus, kā plānoja bandīti, viņš nosēdēs Kremlī. Bet uzņēmējam Haidarovam tiešām neviens nepalīdzēja, viņam atņēma īpašumu gandrīz vai pirmajos Putina valdīšanas mēnešos. Pēc tam tādu biznesmeņu būs vēl daudz, pilna Londona.

Cilvēki, kuriem ar Putinu bija savienība uz astoņiem gadiem (pēc tam darījumu pagarināja; izmailoviešiem viss kārtībā (в шоколаде) līdz šim brīdim):

Savienība bija noslēgta ne tikai ar izmailoviešiem, bet arī ar solnceviešiem. Katrā gadījumā 2000.gadā Šabtajs Kalmanovičs bija viens no tiem, kuri aktīvi atbalstīja Putina ievēlēšanu prezidenta amatā. Pat braukāja ar Sobčaku pa valsti aģitējot par VIŅU kandidātu.

Tiesa gan, brauciena uz Kaļiņingradu laikā 2000.g.februārī notika nelaime. Sobčaks pēkšņi nomira viesnīcā neskaidros apstākļos. Pēdējais pie viņa numurā bija Šabtajs. Oficiāli - infarkts, divas reizes secēja, atraitne (Narusova) vainoja slepkavībā tumšos spēkus. Pēc tam dabūja no Putina Federācijas Padomes locekļa amatu un nomierinājās.

Bet pati operācija 'Pārņēmējs' 2000.gada pavasarī noritēja veiksmīgi, pat labāk kā Sjerra-Leonē. Kārlis Markss reiz sacījis, ka attīstītāka valsts mazāk attīstītai rāda tās nākotnes ainu. Bet šajā gadījumā sanāca otrādi. 1985-ajā Sjerra-Leone rādīja ceļu Krievijai. 15 gadus vēlāk tādu pašu "pārņēmēju" kā pie viņiem mafija un čekisti nosēdināja Kremlī.

Putina laikā Šabtais zēla ne sliktāk kā 90-ajos. Viņu pat paņēma par padomnieku prezidenta administrācijā. Kādā no [intervijām](#) 2002.gadā viņš ir teicis, ka ir Putina padomnieks Baltijas lietās, ka strādā kopā ar Prihoško (Приходько - tas pats, kurš vēlāk izgaismosies Deripaskas - Nastjas Ribkas skandālā). Ka viņš saregulē konfliktus starp Latvijas un Krievijas varām augstākajā līmenī.

Kalmanovičs: "... Esmu ticis, esmu kontaktā ar jūsu prezidentes biroju, ātri un konkrēti izlemjam pat ļoti svarīgas problēmas. Un mani palūdz pastrādāt par prezidenta padomnieku Baltijas lietās. Algu man neviens nemaksā ... Prezidents Putins ... triju-četrus gadu laikā tikai ar Latvijas prezidentu ir ticis divas reizes. ... Mēs lūdzām pirmo tikšanos, un prezidente ... Viņi tiekas un vienosies... Tā pirmā Latvijas un Krievijas prezidentu tikšanās Austrijā - Prihoško deva savu piekrišanu ... 2,5 minūšu laikā ... aizgāja pie Krievijas prezidenta, būdams atbildīgais prezidenta padomnieks starptautiskajās lietās, ieteica, prezidents pavaicāja, kad un kur, un Prihoško deva komandu organizēt tikšanos, un tā notika ..."

{Aleksandrs Kiršteins, Twitter: “Par bandītu Kalmanoviču un VVF. Zīmīgi, ka Kalmanoviča draugs un VVF padomnieks Bukingolcs kopā ar Belokoņu bija vieni no galvenajiem „Jaunā Laika” (no kura izauga „Vienotība”) sponsoriem.}

Šabtaju iekļāva oficiālajās delegācijās, kas brauca uz Baltijas valstīm. Japončika un solnceviešu naudas maiss kļuva par valsts darboni.

Viņš daudz tērēja saviem vaļaspriekiem - sieviešu basketbolam, sponsorēja klubus, izlasi (FIB uzskatīja, ka arī tā bija naudas atmazgāšana).

Viss aprāvās rudens vakarā 2009.gada 2.novembrī. Šabtajā Mercedesu sacaurumoja ar lodēm ceļā Maskavas centrā. Šāva no blakus braucoša Lada-Priora bez numura zīmēm. Ievainotais vadītājs vēl kādu laiku mašīnu vadīja, mēģinot killerus noķert, bet zaudēja spēkus. Šabtajā mira uzreiz.

Viņa pēdējā sieva, basketboliste Anna Arhipova, vēlāk stāstīja [intervijā](#), ka tēva nāvi ilgi slēpusi no bērniem:

“Sākumā es meloju, ka tētis ir komandējumā. Pēc tam izdomāju stāstu, ka tētis pārvērties par eņģeli un aizlidojis debesīs. Bērni mierā nelikās. Vai tur ir viesnīca? Un ko viņš ēd? Bet tiesa, ka viņš bija bandīts? Iedomājieties, kāds no bērniem uz ielas ko tādu ir teicis”.

Tētis tiešām bija bandīts, pat bandītu barvedis. Viņa slepkavas neatrada. Nevienu - ne izpildītājus, ne pasūtītājus., vispār nekādus pieturas punktus. Likvidēja ļoti profesionāli.

Par galveno kļuva versija, ka tas saistīts ar Japončika (Вячеслав ИВАНЬКОВ) slepkavību. Slavenais likumīgais zaglis mira atentātā trīs nedēļas pirms Šabtajā. Japončika bērēs sapulcējās vairāk kā 500 bandīti, viņi nesa

Krievijas karogu un zārku ar kondicionieri. Atvadas rādīja federālie kanāli. Starp citu, “zārks ar kondicionieri” nav joks. Tādam zārkam uzliekot vāku tiek pārspiestas kapsulas, kas izdala reaģentu satrūdēšanas kavēšanai.

Maskava, 2009.g.oktobris. Japončika bēres.

Šabtajš daudzus gadus turēja Japončika naudu un bija mirušajam tuvs draugs. Un pārdzīvoja viņu ne ilgi. Japončiku smagi ievainoja snaiperis 2009.gada 28.jūlijā. Viņš vēl nodzīvoja vairāk kā divus mēnešus un pat paspēja parakstīt nāves spriedumu tam, kuru uzskatīja par savu slepkavu. 2009.gada augustā 36 likumīgo zagļu barveži parakstīja zagļu apkārtrakstu (прогон) par zagļa Tariela Oniani (Тариэл Ониани, Таро) - klana barveža, ar kuri naidojies Japončiks, nogalināšanu (pats Taro tajā brīdī sēdēja izmeklēšanas izolatorā Nr.1 (ФКУ «СИЗО-1 УФСИН) Матросская Тишина).

“Darām jums, pieklājīgie arestanti (порядочные арестанты) zināmi, ka М.Т.С. (М.Т.Ц., Матросская Тишина Централ) atrodas cilvēks, viņu sauc Tariels Oniani. Zagļi piekrīt (с ведома воров): viņš ir таика (блядина). Ja šis cilvēks atrodas pie jums mājās (Х., хата) vai satiekot viņu, dariet atbilstoši”. Paraksti: Slava Japončiks, Vecais Hasans u.c. (Слава Япончик, Дед Хасан и другие.) Paraksts Vova Piķerskij (Вова Питерский) zem teksta (под прогоном) nav tas, ko iedomājāties, tas ir likumīgais zaglis

Igors Glazņevs (Игорь Глазнев). Bet tas, kuru iedomājāties, publicē tekstus "Krievijas Avīzē" (Российская газета).

ЖИЗНЬ ВОРАМ!

Мира и Благополучия Дому Нашему ВШЕМУ и
Прозвешанию Ходу Воровскому!

Поводом для написания данной курсовой послужило
следующее обстоятельство, а именно ставим вас
в курс порядочные арестанты, это на М.Т.Ц.
находится человек, зовутего Тариза Окиани.
СВЕДОМА Воров он есть блядник. Если этот человек
находится у вас в Х или при встрече с ним поступать
соответственно.

На этом ограничимся пожелав вам порядочные
арестанты всего самого светлого от Господа Бога.

СЛАВА "Япончик" ДЕН "ХАСАН" ЮРА "РЕЗУГА" АША, РУСТАВСКИЙ"
КОБА "РУСТАВСКИЙ" ТЕНГО "РУСТАВСКИЙ" ДАТО "КУТАИСКИЙ" ВАСЯ "
ВОЛКРЕС" ВОВА "ВАТОН" ВАДИК "КИРОВАСКИЙ" АНДРЕЙ "ПИТЕРСКИЙ"
СЕРЕГА "СУРГУТСКИЙ" ВИТЭК "ВОВА" АЗАТ, КОСТЯ "ГИЗЯ"
КОСТЯ "ЩРАМ" ОЛЕГ "МУХА" ЛЕХА "ЗАБАВА" ВОВА "ПИТЕРСКИЙ"
СЛАВА "СЛАВА" ВОВА "МУТАЙ" ЛЕЛИЯ, ХОРА "ТАШКЕНТСКИЙ"
АЛФАСОН, РОМА "КРАСНОДАРСКИЙ" ДАТО "КРАСНОДАРСКИЙ"
МИРАБ "ЧИКОРА" ЗАВА "КУТАИСКИЙ" МАМУКА, МИКЕЛАДЗЕ,
МИРАБ "МАФИЯ" ГИЯ "СЛАДЖИ" КВАТИ "КУТАИСКИЙ"
ГИЯ "ТБИЛИССКИЙ" СЕМА "САМАРСКИЙ" ЛЕВА "СТАВРОПОЛЬСКИЙ"

Vai Šabtaju nogalināja cilvēki no Taro klana tāpat kā Japončiku? - Katrā ziņā Japončika mantojuma dalīšana diez vai varētu notikt bez Šabtaja, bet tas viņam bija riskanti.

Starp citu, bija arī citas Kalmanoviča slepkavības versijas. Ka to izdarījis Balagula kaut kādu parādu dēļ. Ka tā ir daļa no attiecību skaidrošanas starp Mogiļeviču un Putina čekistiem: tad Patruševs palielināja Sevam maksu par jumtu, viņš sāka ķepuroties pretim, radās lieta 'Арбат Престижа', kur arī Šabtajam bija sava daļa. Bija versija, ka tā ir skaidrošanās par zāļu tirgus pārdali, kur Šabtajs pelnīja milzu naudu. Vēl viena versija bija, ka tā ir skaidrošanās par kuģu būvētavām WADAN Vācijā.

Šīs kuģu būvētavas 2008.gadā nopirka viens no Šabtaja cīņu biedriem čekists Andrejs Burlakovs (Андрей Бурлаков) par naudu, kas izzagta no budžeta (no Federālās līzinga kompānijas). Bet pēc tam kuģu būvētavas sagribēja atņemt Medveģevs (Медведев) un viņa draugs, mafiozi no Dagestānas Igors Jusufovs (Игорь Юсуфов, KF prezidenta īpašais pārstāvis starptautiskās enerģētikas sadarbības lietās). Burlakovu, kurš kuģu būvētavas nozaga pirmais un atteicās atdot, mēģināja iesēdināt, pēc tam nogalināja. Arī viņa sievu-grūtnieci iemeta izmeklēšanas izolatorā, un viņa dzemdēja puisīti-invalīdu. Bet Šabtajs Burlakovu atbalstījis un it kā tāpēc cietis.

Versiju netrūka, bet slepkavība tā arī palika neatklāta. Šabtaja Kalmanoviča līķis atbilstoši testamentam tika nogādāts Israēlā un apbedīts blakus viņa vecākiem. Viena no 20.gadsimta izcilākajiem avantūristiem biogrāfija ar to beidzās.

5.Seva.

Bet tagad atgriezīsimies atkal 1985.gadā. Kamēr Šabtajs un viņa aizbildnis Momo vēl tikai gatavojas privatizēt Sjerra-Leoni, PSRS notiek cits

laikmetīgs notikums. 1985.gadā Maskavā no Kijevas pārceļas recidīvists Semjons Mogiļevičs (Семён Могилевич, Сева Киевский). Slavens bandīts, kurš personīgo kapitālu saklapatojis, aplaupot Kijevas žīdus, kuri emigrējuši no PSRS.

Maskavā Kijevas Seva ieguva jaunus draugus: karatistu Timofejevu (Тимофеев, Сильвестр) sporta meistara kandidātu klasiskajā cīņā Mihailovu (Михайлов, Михась). Drīz vien Seva, Mihass, Silvestrs un tiem pieslējušies Viktors Averins (Виктор Аверин, Авера Витя), Andrejs Skočs (Андрей Скоч, Скотч), Arnolds Tamms (Арнольд Тамм, Арноша), likumīgais zaglis Džamals Hačidze (Джамал Хачидзе) un citi cienījami ļaudis visi kopā radīja organizāciju, kas pazīstama kā Solncevas-Orehovas ONG. Nedaudz vēlāk tā sadalījās divās daļās, Solncevas un Orehovas, bet pēc tam pirmie noslāpēja otros.

Solncevas ONG ātri izgāja pāri Krievijas robežām. No 1990.gada Mogiļevičs pārcēlās uz Budapeštu, kur dibināja grupējuma aizrobežu filiāli. Budapešta bija centrs, no kura tika vadīts daudzveidīgs noziedzīgais bizness dažādās valstīs. Piemēram, kaimiņu Čehijā Mogiļevičs organizēja platformu (площадка, платформа) nelegālai ieroču tirdzniecībai no bijušās PSRS un padomju bloka valstu rezervēm. Kongo nemiernieki, irāņi, talibi, kas vēlējās pieriekt rokas prettanku granātmetējus (РПГ, ручной противотанковый гранатомёт) no Ukrainas noliktavām, bulgāru kalašnikovus АК-47 vai Krievijas helikopterus, tagad zināja kur meklēt.

Krievijas ieroču tirdzniecība, vēl jo vairāk - nelegālas piegādes ir bizness, kas nav iespējams bez sakariem Aizsardzības ministrijā un ārējās izlūkošanas dienestā (СВР, Служба внешней разведки Российской Федерации). Un tādi sakari Mogiļevičam nešaubīgi bija. Tālāk ir pazīstams fragments no “Meļņičenko lentēm” (Noklausīšanās Ukrainas prezidenta Kučmas kabinetā 2000.gadā), kur Ukrainas ārējās izlūkošanas vadītājs tieši nosauc Mogiļeviču par “КГБ 1. Galvenās pārvaldes nomenklatūru” (Первое главное управление КГБ СССР (ПГУ)).

Плѐнки Мельниченко

10 февраля 2000 г. Разговор Кучмы и генерала Смешко (глава военной разведки Украины). Обсуждают Могилевича. Смешко возмущается, что СБУ направило американцам бумаги, что Могилевич - "честный бизнесмен".

Смешко: Вы посмотрите вот, что пишет служба безопасности ФБР по поводу Могилевича.

Длинная пауза. Кучма листает бумаги.

Смешко: И вот такие документы идут в обмене между ФБР и СБУ. В то время, когда председатель СБУ потом заявляет: «Он наш. Он – информатор»... Какой он, в задницу, информатор! Но на страницах прессы надо ж говорить о том, что он чистый. Когда тонны... Вот, посмотрите. Вот это из базы данных..

Кучма: В компьютере. Кто захочет...

Смешко: Не кто захочет, а сотрудник МВД, который имеет доступ к оперативной информации.

Кучма: Конечно. Здесь расписано страницы.

Смешко: Конечно. Расписано. Но это бандиты! Ну. Конечно бандиты. А на самом высоком уровне мы говорим, что он честный человек и такой же, как Форд... **Честный, бля, человек, который у нас сидел.**

Кучма: Та понятно. Он [Могилевич] купил дачу в Москве, приезжает...

Смешко: Он уже получил паспорт. Причем, паспорт на другое имя в Москве. А в Москве его уровень... У него сильнейшая служба аналитическая разведки, у Могилевича. **Но сам Могилевич, сам Могилевич – это особо ценный агент КГБ, ПГУ (Первое главное управление КГБ, внешняя разведка) причем.** Когда Могилевича хотели... Когда распался Союз, еще не было управления «К» УКГБ. **Когда по Могилевичу один полковник хотел – он отставник, у нас здесь живет – когда он попытался его арестовать, ему так дали по мозгам, сказали: «Не лезь! Это номенклатура ПГУ».** У нас ПГУ не было. У него связи с Чубайсом. У него, в общем...

Tajās pašās lentēs var dzirdēt arī, ka Putins ar Mogiļeviču ir personīgi pazīstami vēl no bandītiskās Pēterburgas laikiem.

Плѐнки Мельниченко

8 февраля 2000 г. Разговор Кучмы и генерала Деркача (глава СБУ). Обсуждают приезд в Киев Могилевича.

Кучма: Ну а Могилевича ты нашел?

Деркач: Нашел.

Кучма: Ну? И работаете там?

Деркач: Работаем. И завтра еще раз встречаемся. Он приезжает инкогнито.

Кучма: Ну так! Он хочет, чтобы я там дело сделал?

Деркач: Не!

Кучма: Он обещал, бля, тех привезти и ни хуя не привез.

Кучма: Он что, живет в Москве?

Деркач: Живет в Москве. Выкупил дачу. Ну, он там, в Венгрии там, но сейчас живет в Москве. Выкупил дачу Георгадзе. Это рядом с Зюгановым, значит, дача. «Я даже, - говорит, - каждое утро с ним здороваюсь, когда выхожу». В этом же ж, в этой зоне, вот как у нас в Конче, он в такой зоне выкупил себе дачу.

Кучма: Под Москвой дачи там...

Деркач: **Ну они в хороших отношениях с Путиным. Они с Путиным общались ещё, когда Путин был в Ленинграде.**

Ilgadīgās labās Zjuganova un Mogiļeviča kaimiņattiecības vienā vasarnīcu ciematā, protams, ir amizants fakts. Seva droši vien smieklos krita no krēsla, kad Zjuganovs televīzijā atmaskoja 90-o gadu bandītisko kapitālismu.

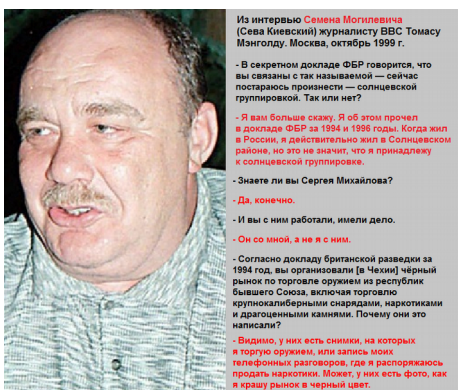
Solncevas likumīgo zagļu barvežu nemirstīgais vadonis Mihass pieņem apsveikumus. Ar tādu pazīšanos Zjuganovam jau laiks tetovēt sev kupolus

[noziedznieku barveži bija sākuši ar pareizticīgo baznīcu kupolu skaitu atzīmēt ieslodzītā sēdēšanas reizes]:

Mogilevičs apmetās vasarnīcā blakām Zjuganovam ne labas dzīves dēļ. Viss Amerikas dēļ. Seva dzīvoja Budapeštā 1990-99.gados, bet pēc tam FIB viņam stingri piesējās, un palikt Eiropā ilgāk kļuva bīstami. Un 1999.gadā Seva devās atpakaļ uz Krieviju, Putina paspārnē.

Sākumā viņš ne visai slēpās. Pat 1999.gada oktobrī deva plašu interviju BBC filmai par sevi.

Izturējās gluži pašpārliecināti, kā redzams, lai neteiktu nekaunīgi. (Pēc dabas esat kapitālists? - Esmu žīds. Jūs izvairāties no atbildes. Jūs pēc rakstura esat kapitālists? - Es došu priekšroku strādāt mazāk, saņemt vairāk. Kā to sauc, par kapitālismu vai sociālismu, jums labāk redzams.)

Из интервью **Семена Могилевича** (Сева Киевский) журналисту BBC Томасу Мэнголду. Москва, октябрь 1999 г.

- Где вас застал распад СССР?

- В Венгрии.

- Вы там работали... По своей природе вы капиталист?

- Я еврей.

- Вы уходите от ответа. Вы по природе капиталист?

- Я предпочитаю работать меньше, а получать больше. Как это называется, капитализм или социализм, вам видней.

Vēl viens fragments no BBC filmas par Mogiļeviču. Ungārija, vaļīgie 80-ie gadi. Kāda liecinieka līķis, kurš riskēja liecināt par Sevu. Viņu uzspīdzināja kopā ar māju, kurā viņš atradās.

Bet šis ir Ditmars Klodo ar iesauku Bumbists. Tieši viņš vadīja galveno bumbu laboratoriju Sevam Budapeštā:

Klodo ir cilvēks ar neparastu biogrāfiju. 1980-ajos gados viņš bija starptautisks terorists ar kreisu noslieci, Sarkanarmijas Frakcijas dalībnieks (RAF, Rote Armee Fraktion, VFR) un Palestīnas atbrīvošanas tautas frontes dalībnieks. Štazi (Staatssicherheitsdienst, SSD) un PSRS KGB 1. Galvenās pārvaldes (ПГУ) aģents. 1990-ajos palicis bez darba, devies pie Mogiļeviča Solncevas ONG. Par ko vēlāk atsēdējis termiņu. Tagad viņš ir kluss pensionārs Vācijā.

Ar visu savu noziedzīgo bumbista biogrāfiju Klodo ir palicis cilvēks ar stingriem komunistiskiem uzskatiem. Necieš kapitālismu, bagātniekus un Ameriku. Un arī Putinu necieš, [pieskaita](#) viņu pērkamajai (kompradoru) buržuāzijai, tas ir, koloniālā tipa valdniekiem (tālu no patiesības tas nav). Pie kam ar Putinu viņš ir pazīstams [personīgi](#). 1980-ajos RAF teroristus sponsorēja Štazi un KGB no VDR teritorijas, viņi tur trenējās. Klodo bieži brauca uz VDR, bet Putins kādu laiku bija viņam sakarnieks nelegālās izlūkošanas lietās.

Neraugoties uz marksistisko kokteili galvā Solncevas aprindās vecais bumbists Klodo joprojām baudīja cienu. 2013.gadā aizbrauca uz Maskavu - bija [ielūgts](#) uz Mihasa jubileju viesnīcā The Radisson Royal, bijušajā Ukrainā.

Ar Mogiļeviču viņi ir tuvi draugi joprojām. Klodo ir viens no nedaudzajiem cilvēkiem ar kuriem Seva sarunājas Yiddish valodā (Klodo [apgalvo](#), ka Mogiļevičs šo valodu zin). Kā teicis Klodo, Mogiļevičs Krievijā dzīvo brīvi ne tāpat vien, bet tāpēc, ka maksā Patruševam (tas ir, Putinam) 50% no saviem ienākumiem. Agrāk maksājis mazāk, bet 2008.gadā viņam pacelta likme. Sākumā viņš atteicies - tad prāta apskaidrībā iesēdināts izmeklēšanas izolatorā uz gadiņu par izvairīšanos no nodokļiem (lieta Арбат Престиж). Līdzīgi kā Čikatilo iesēdināt par nepareizu parkošanos. Kad saprata, izlaida. Firma 'Patruševs un Vovans'. Bandītisms bez problēmām visā KF teritorijā - iemaksājiet uzreiz.

6.Kņazs Mihass.

1996.gadā, kad ASV ritēja Japončika tiesāšana, tajā tika nolasītas īpašā aģenta Lester'a Maknalti liecības, kuras vēlāk ne reizi vien citēja Krievijas un pasaules plašsaziņas līdzekļi. Lesters Maknalti ir FIB virsnieks, kurš

vadījis Japončika izstrādi. Viņa liecības ir rakstiska [atskaite](#) uz 55 lapām par to, ko FIB izdevies atklāt par pilsoni Ivaņkovu V.K. (Иваньков В.К.).

Tā satur noklausīšanos, stukaču ziņojumus zem kodētiem vārdiem, ārējās novērošanas datus, kam ko Japončiks teicis, kas kam atrasts papīrgrozā pēc dzīvošanas viesnīcā utjpr. Nu un tostarp liecības 25.lappusē var lasīt, ka tieši Japončiks un solncevieši ir nodarbojušies ar kokaina vairumpiegādēm uz KF 90-ajos gados. Ka pie solnceviešiem kokains ir bijis Mihasa un Džemala Hačidzes - Džemala personīgais bizness. Un ka Džemals ir kontrolējis visu kokaina noieta tīklu Maskavā.

Из показаний специального агента Лестера Макналти на суде над Япончиком в США (1996 г.):

1

50. Dzhemal Konstantinovich Khachidze controls the importation and distribution of drugs into and within Moscow through a combat brigade, consisting of 10-15 enforcers, who make regular collections from drug traffickers in Moscow. Khachidze is reputed to have ordered the January 1994 murder of Oleg Karotaev in Brighton Beach in connection with a dispute over a multi-million dollar cocaine shipment to Russia. Since the Fall of 1994, IVANKOV has been organizing an effort to challenge Khachidze and seek to dominate drug distribution in Moscow.

2

51. Currently, IVANKOV and the Solntsevskaya organization are conducting joint drug smuggling and distribution operations in Russia. In or about January 1995, Sergei Mikhaylov, co-leader of the Solntsevskaya Organization, advised his principal workers that he had found a new source for large shipments of cocaine to Russia, but that IVANKOV and his workers were not to know of any shipments or dealings arranged with this source. Mikhaylov intended to keep these dealings independent from the joint operations with IVANKOV.

(1) Продажу кокаина в Москве контролирует Джемал Хачидзе (вор в законе из солнцевской ОПГ).

(2) Оптовые поставки кокаина в Россию - "совместное предприятие" Япончика и солнцевской ОПГ. В январе 1995 Михась дал указание своим подчиненным найти альтернативные (без участия Япончика) каналы завоза кокаина в Россию.

Tas ir tas pats Mihass, kuru Putins apbalvojis ar personisku pulksteni, kam tagad ir muižnieka tituls (kņazs), vairāk kā 20 baznīcas ordeņu un piemiņas medaļa VČK-KGB-FSB 90 gadi (90 лет ВЧК-КГБ-ФСБ):

Šajā senajā foto visi jautri smejas, bet, kā liecina Maknalti, Karataju Hačidze pēc tam pasūtīs (закажет), un viņu nogalinās Amerikā, 1994.gada janvārī izejot no restorāna Arbat Ņujorkā. Iemesls būs cīņa par kokaina piegādēm solnceviešu starpā.

Putina laikā Mihass un Džemals savu narkobiznesu turpināja kā agrāk. Džemals līdz pat savai nāvei 2014.gadā turpināja būt Maskavas narkotiku karalis, akurāti papildinot Solncevas ONG kopkasi.

«Вот я считаю, что моя миссия – нести православный свет в народ. То есть простые истины, церковные... Для меня главный кодекс, мерило добра и зла – это Библия. И все, так сказать, правила, которые там утверждены».

Сергей Михайлов (Михась), солнцевская ОПГ.
Из интервью журналисту Д.Гордону. 2012 г.

Solnceviešu kokaina vēsturē ir vēl viena interesanta detaļa. Kokains KF taču tika ievests caur Pītera ostu. Tur bija galvenais tranzīta kanāls. Mihass un Načidze iepirka preci, bet Pītera varza nodrošināja tai jūras vārtus.

Kā noskaidrojās daudzus gadus vēlāk tiesā Ļitviņenko lietā, kokaina tranzīta caur Pītera ostu jumts bija čekists Viktors Ivanovs (Виктор Иванов), bijušais Putina līdzgaitnieks. Ivanovs Pītera FSB bija galvenais cīņai ar kontrabandu (tad vēl FSK, ФСК) līdz 1994.gadam, bet pēc tam pārgāja pie Putina mērijā par administratīvo (tostarp tiesībsardzības) orgānu kuratoru.

Pie Putina-prezidenta Viktors Ivanovs astoņus gadus (2008-2016) vadīja Valsts narkokontroli (Госнаркконтроль). Ja jau viņš bija jumts kokainam Pīterī 90-ajos, var vien iztēloties, kā viņš šajā amatā izvērsās.

2016.gadā uz skandālu fona, kas jau pārsniedza jebkādas robežas (Ivanova apsūdzība Ļitviņenko slepkavībā, viņa vietnieka ģenerāļa Aulova meklēšana Interpolā krievu mafijas lietā Spānijā), Putinam nācās izdzenāt Valsts narkokontroli jeb pareizāk Valsts narkokarteli, nododot tās funkcijas

Iekšlietu ministrijai. Ivanovs nokļuva nežēlastībā, viņa cilvēkus un pajumtniekus atbīdīja no barotņu virknes, nododot tās citiem čekistiem.

Putins un Viktors Ivanovs:

7.Gafurs.

Apakšā ir elegants foto, kas 2018.gadā [publicēts](#) izdevumā The Insider. Ņemts no likumīgo zagļu barveža Arnošas telefona, kuru viņam konfiscēja arestējot Spānijā 2017.gadā. Tā ir Krievija mūsdienās, Solncevas ONG tēvīdibinātāji, kas sanākuši kopā: omulīgais Mihass, pa kreisi no viņa Mogiļevičs, pa labi Avera Vitja (Авера Витя).

Kreisajā malā Gafurs, uzbeku mafijas barvedis, galvenais afgāņu heroīna piegādātājs KF. Vēsturiski, jau kopš 90-ajiem Gafurs strādā kopā ar Solncevas ONG (pēdējos gados arī ar [Kadirovu](#)).

Gafurs ir nokļuvis zem ASV sankcijām par narkotiku tirdzniecību. Trāpījies savā laikā zem ASV prezidenta 25.07. 2011 rīkojuma № 13581 par cīņu ar starptautiskajiem ONG. Tātad - šaurās aprindās plaši pazīstama persona.

Bet vispār problēmas viņam ir sen. Nabadziņu nelaiž pat uz Austrāliju. 2000.gadā viņš mēģināja tikt uz Olimpiādi Sidnejā ar Uzbekistānas Olimpiskās komitejas delegāciju. Taču austrālieši viņu neielaida. Oficiāli tika paziņots, ka par aizdomām narkotiku tirdzniecībā un sakariem ar Solncevas ONG. Toties Putina Krievijā Gafurs braukā bez problēmām. Kā nekā solīds starptautisks uzņēmējs, apmierina pieprasījumu pēc heroīna (герыч) un citām tautas patēriņa precēm.

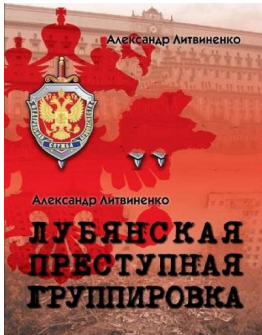

Atšķirībā no Japončika vai Šabtaja 1980-ajos Gafurs bija vispār nevienam nepazīstams. Pēc vienām ziņām boksa treneris Taškentā, pēc citām vispār tirgojis pīrādziņus ielās, par ko dabūjis savu pirmo klišku - Pīrādziņš (Пирожок). Gorbačova laikā Gafurs-Pīrādziņš sanagloja sportistu brigādi, nodarbojās ar reketu.

Bet pēc tam izveda karaspēku no Afganistānas (1989). Valsts ziemeļdaļa, ko apdzīvoja etniskie uzbeki, pārgāja lauka komandiera Dustuma (Abdul Rashid Dostum) kontrolē. Afganistānas karā viņš karoja PSRS pusē, pilnībā bija KGB kontrolē. Gafurs satuvinājās ar Dustumu un solnceviešiem, un gāja vaļā. Karavānas, magones, šprīces iebrauktuvēs. ANO Narkotiku un noziedzības pārvalde to sauc par afgāņu opiātu tranzīta Ziemeļu maršrutu - no Afganistānas uz ziemeļiem caur Vidusāziju un Krieviju.

Runājot par Gafuru nedrīkst aizmirst vēl vienu ar viņu saistītu cienījamu cilvēku. Pirmo reizi par viņu sakaru kopējā biznesā [uzrakstījis](#) Aleksandrs Ļitviņenko grāmatā *Лубянская преступная группировка* (2002).

Ļitviņenko 90-ajos dienēja FSB centrālajā aparātā, vienībā, kas nodarbojās ar organizēto noziedzību. Nodarbojās arī ar Gafuru, jo viņš jau tad bija lielākais narkotiku piegādātājs no Afganistānas.

Kā Ļitviņenko raksta, starp citiem krimināliem sakariem Gafuram bija novadnieks Maskavā ar iesauku Uzbeks (Узбек), kurš palīdzēja atmazgāt heroīna naudu. Novadnieku sauca Ališers, viņa sieva bija izlases trenere vingrošanā, bet viens no jaunības draugiem - Jeļcina preses sekretārs. Caur šo preses sekretāru, ietekmīgu cara galminieku, Ališeram - Uzbekam bija izeja uz Kremli, un ja kas, viņš varēja piepalīdzēt novadniekiem svarīgu problēmu risināšanā.

Ališers ar iesauku Uzbeks - kā saprotat, tas ir Usmanovs.

Jā, tas pats.

Sieva - izlases trenere vingrošanā, Irina Vinere, kas izaudzināja arī Kabajevu un bija viņai kā otra māte:

Bet Jeļcina preses sekretārs (vēlāk arī Putina), kurš līdztekus bija lietu izkārtotājs narkomafijai, tas ir Sergejs Jastržembskis, Usmanova studiju biedrs Maskavas Valsts starptautisko attiecību institūtā (МГИМО).

Usmanovs ir Taškentas prokurora dēls, un pirms iekrišanas cietumā 1980.gadā piederēja pie padomju zelta jaunatnes.

Atliek pieminēt, ka Gafurs ne jauši izmantoja tieši šā novadnieka pakalpojumus, bet tāpēc, ka strādāja kopā ar solnceviešiem. Jo novadnieks Ališers jau 1990-o gadu sākumā, tikko iekārtojies Maskavā, tuvu sagājās ar kādu redzamu Solncevas ONG darboni ar iesauku Skotčs. Kurš viņu ieveda savu biedru aprindās, un kur Usmanovs dabūja savu iesauku Uzbeks.

Ļitviņenko grāmata ar stāstu par Usmanovu iznāca 2002.gadā. Vēlāk, 2007.gadā, jau pēc Ļitviņenko slepkavības, šīs ziņas apstiprināja bijušais Anglijas sūtnis Uzbekistānā Kreigs Mirrejs (Craig John Murray).

Крейг Мюррей, посол Великобритании в Узбекистане в 2002-2004 гг.

Dienesta pienākumu ietvarā Murray'am bija piekļuve dažādai slēptai informācijai par Uzbekistānu, kuru vākuši angļi. Aizgājis no valsts dienesta, jau Anglijā, viņš sākumā klusēja, bet reiz (kad Usmanovs nopirka klubu Arsenal) neizturēja un uzrakstīja par viņu savā personiskajā blogā. Tas izraisīja milzīgu skandālu. Sūtni, arī bijušie, ar tādiem paziņojumiem bieži [neuzstājas](#):

“Teiksim tieši: Ališers Usmanovs ir noziedznieks. Nekad viņš nav bijis politeslodzītāis [padomju laikos], bet vienkārši gangsteris un reketieris, kurš pelnīti pavadījis sešus gadus cietumā... Karimovs [Uzbekistānas prezidents] viņu vēlāk “reabilitēja” tikai tāpēc, ka pats bija saistīts ar Usmanova šefu - Gafuru Rahimovu. uzbeku mafijas barvedi un pasaulē lielāko heroīna tirgoni.”

Tas ir, saskaņā ar sūtņa informāciju Usmanovs tiešām darbojās kopā ar Gafuru, bet narkotiku tirdzniecībā bija iesaistīts arī Uzbekijas despots prezidents Karimovs (tagad mirušais). Tas ir, heroīna mafijas jumts Uzbekistānā ir pašā augstākajā līmenī. Murray's paziņoja, ka Usmanovs caur Karimovu samaksājis Uzbekijas tiesai, lai tā ar atpakaļejošu datumu atceļ viņam 1980.gada spriedumu un rehabilitē. Bez tam Usmanovs panāca, ka arī pati lieta pazūd no arhīviem, un neviens nevar uzzināt, ko tad tādu 1980.gadā nodarījis Taškentas prokurora dēliņš, ka viņam piesprieda 8 gadus, no kuriem viņš atsēdēja sešus. (Murray's un pirms viņa daži Krievijas mediji jau 1990.gadā rakstīja par izvarošanu un izspiešanu).

Usmanovs Kremlī. 2013.g.oktobris.

Interesanta lieta stāstā par sūtni ir, ka Usmanovs, kuru Murray's faktiski nosauca par narkomafijas dalībnieku, tiesāties ar viņu Anglijā nez kāpēc nesāka, lai gan mēģināja bloķēt viņa blogu. Acīmredzot Anglijas tiesa kaut cik atšķiras no Uzbekijas (kā arī Krievijas) tiesas.

Ļoti labi par to teicis Jevgeņijs Djakonovs, Uzbekijas disidents, Uzbekijas krievu tiesību aizstāvis. Karimova laikā Djakonovs ir iemests cietumā, gandrīz gājis bojā un bijis spiests emigrēt uz Eiropu.

8. Epilogs.

Putins nāca pie varas de facto 1999.gada 9.augustā, kad Jeļcins publiski viņu paziņoja par pārņēmēju un tūlīt iecēla par premjerministru.

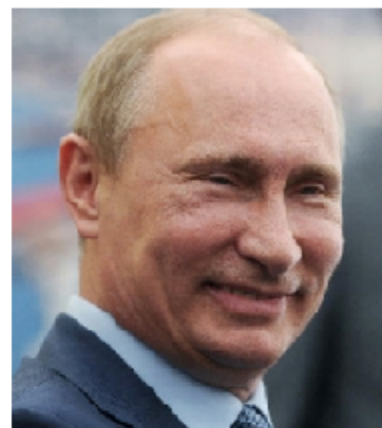
1999.gada 31.decembrī Jeļcins demisionēja, bet Putins kļuva par prezidenta pienākumu izpildītāju. Bet dienu iepriekš Neatkarīgajā avīzē (Независимой газете) bija publicēts Putina programatisks [raksts](#) “Krievija uz tūkstošgades robežas” (Россия на рубеже тысячелетий) - par to, ko un kā viņš grasās darīt ar valsti.

Rakstā Putins paziņoja, ka “laiks valsts iekustināšanai nav dots”. Un ka pat ar pieauguma ātrumu 8% gadā Krievija tikai pēc 15 gadiem panāks Portugāli un Spāniju (Rietumeiropas nabadzīgākās valstis). No tā, no šā raksta radās jau pusaizmirstais Putina 2000-o gadu sauklis - panākt Portugāli IKP ziņā uz vienu iedzīvotāju.

Pagājuši 18 gadi. Nu un kā tad tur ir ar Portugāli?...

Страны мира по номинальному ВВП на душу населения (долл. США, 2017 г.)

Rank ↕	Country	US\$ ↕
1	 Luxembourg	107,708
2	 Switzerland	80,837
7	 United States	59,495
8	 Denmark	56,335
35	 Saudi Arabia	20,957
✓ 36	 Portugal	20,575
37	 Czech Republic	19,818
38	 Estonia	19,618
61	 Turkey	10,434
✓ 62	 Romania	10,372
63	 Grenada	10,328
64	 Russia	10,248

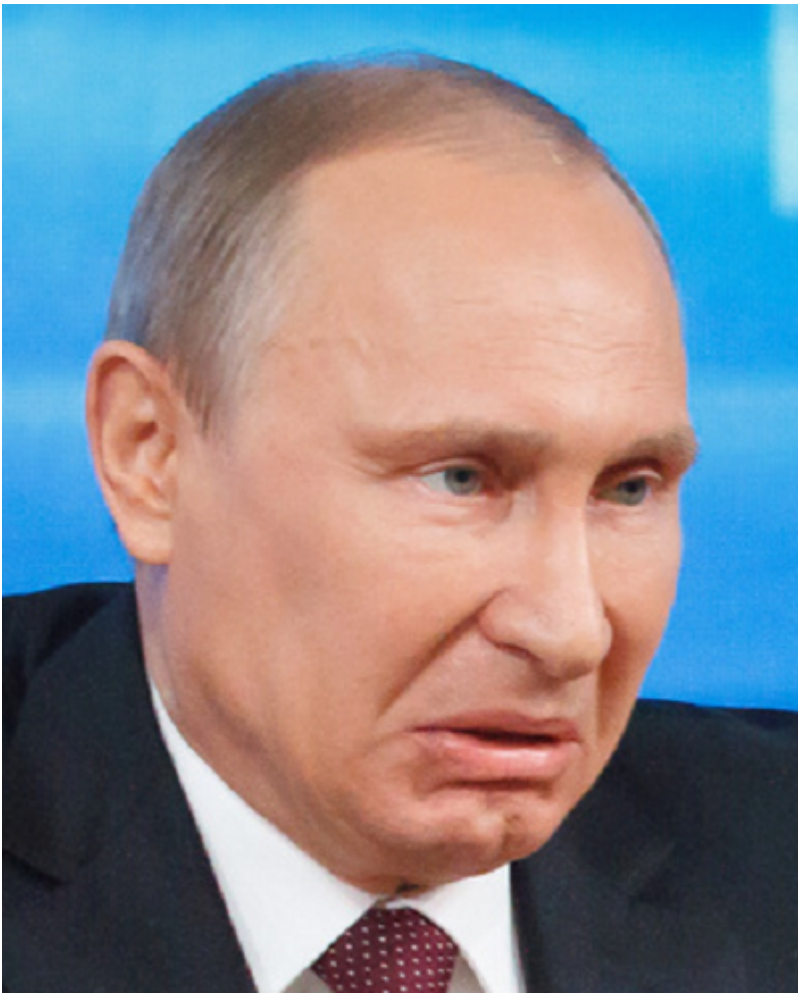

Россия в 2017 г. по ВВП на душу - ниже Румынии, Турции и в 2 раза ниже Португалии.

Источник:

World Economic Outlook Database-October 2017
International Monetary Fund.

Nnu ja. Ar Portugāli kaut kā nesanāca. Nu varbūt 8-tajā termiņā. Bet tā jau vispār Putinam 1999.gada programrakstā bija taisnība: IKP uz dvēseli ir valsts ekonomisko sasniegumu galvenā mēraukla. Un šodien Putiniskās Krievijas vieta šajā ziņā ir Rumānijas un Turcijas līmenī dziļi un tālu Eiropas nabadzīgākās perifērijas vidū. Kā tādos gadījumos mēdz teikt - nostūrējis līdz strupceļam.

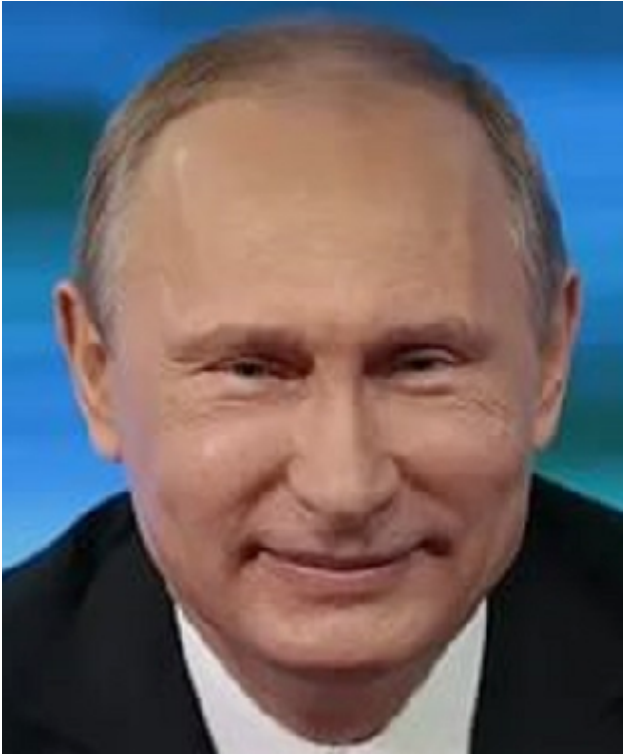

Starp citu, par Rumāniju, tas ir vēl viens pamācošs piemērs. Tā ir viena no Eiropas nabadzīgākajām valstīm, bija un ir. 1999.gada septembrī, kad Putins tikko nāca pie varas, vidējā alga Rumānijā bija 59 EU. Vidējā alga Krievijā tad bija 63 EU. Tādējādi Putins 1999.gadā pieņēma no Jelcina lielvalsti, kurā vidējā alga bija par 4 EU lielāka kā Rumānijā.

Pagājuši 18 gadi. Vidējā alga Krievijā par 2017.gadu pēc oficiāliem [datiem](#) - 516 EU.

Vidējā alga [alga](#) Rumānijā par 2017.gadu ir par 20 EU lielāka kā Krievijā.

Tā 18 gados pie Putina vidējā alga Krievijā kritusies zemāk kā Rumānijā. Jā, tas ir jāmāk.

**Захватившая
власть братва из
90-х, обирая всех,
пугает лохов
возвращением 90-х.**

<https://putinor.wordpress.com/2018/07/16/putin-bratva/>